

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS
UNIVERSITY
OF THRACE

ΣΕΦΑΑ-ΔΠΘ

Συνή Επιστήμη Βιολογία Αγωγής & Αθλητισμού, ΤΕΦΑΑ
Διευκρίνιση Πανεπιστημίου Θράκης

Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών

Αθλητικός Τουρισμός
Οργάνωση Δρωμένων, Χορός

1^ο Επιστημονικό Συνέδριο

Δραστηριότητες αναψυχής και χορευτικές πρακτικές

- Ο χορός στην Ελλάδα και η προοπτική του - Αθλητικός τουρισμός

6 & 7 Μαρτίου 2020
Κομοτηνή

Πρακτικά Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού

1ος Τόμος Πρακτικών

Σύντομων Δημοσιεύσεων

ISSN 2585-2884

Περιεχόμενα

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ	5
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ	6
ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ	
Ο Χορός στην Ελλάδα και η Προοπτική του	
ΣΧΕΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΡΑΧΩΝ, ΤΕΛΕΙΟΘΗΡΙΑΣ ΚΑΙ ΓΟΝΙΚΟΥ ΔΕΣΜΟΥ ΜΕ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΣΕ ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΕΣ ΚΛΑΣΙΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ.....	8
ΖΑΡΙΦΟΠΟΥΛΟΥ, Κ., ΨΥΧΟΥΝΤΑΚΗ, Μ., ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ, Μ., ΔΟΝΤΗ, Α., ΔΟΝΤΗ, Ο.	
Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΣΤΙΣ ΓΝΩΣΤΙΚΕΣ, ΚΙΝΗΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΤΗ ΝΟΣΟ ΠΑΡΚΙΝΣΟΝ: ΑΝΑΣΚΟΠΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ.....	9
ΓΕΡΜΟΛΑ, Δ., ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ, Ι. Μ., ΚΟΥΤΣΟΥΚΗ, Δ.	
Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗΣ. ΜΙΑ ΑΝΑΣΚΟΠΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ	10
ΓΙΑΖΙΤΣΙΟΓΛΟΥ, Σ., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.	
ΜΥΙΚΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΧΟΡΟ. ΑΝΑΣΚΟΠΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ	11
ΤΕΡΖΗΣ, Β., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ., ΚΑΜΠΑΣ, Α., ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Π.	
ΧΟΡΟΣ ΚΑΙ ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ: ΜΙΑ ΔΙΑΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ.....	12
ΑΓΑΛΙΑΝΟΥ, Ο.	
Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ ΣΤΟ ΚΛΙΜΑ ΠΑΡΑΚΙΝΗΣΗΣ ΜΑΘΗΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ	13
ΜΑΣΑΔΗΣ, Γ., ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Φ., ΜΠΕΜΠΕΤΣΟΣ, Ε., ΚΟΥΛΗ, Ο., ΠΙΤΣΗ, Α., ΜΑΥΡΙΔΗΣ, Γ., ΣΑΜΑΡΑ, Ε., ΣΙΑΡΕΝΟΥ, Δ., ΠΕΤΑΝΙΔΗΣ, Δ., ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ, Ι.	
Η ΚΛΙΜΑΚΑ «MULTIPLEINTELLIGENCESSCALE» ΣΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ: ΨΥΧΟΜΕΤΡΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ	14
ΜΑΣΑΔΗΣ, Γ., ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Φ., ΡΟΚΚΑ., ΣΤ., ΜΠΕΜΠΕΤΣΟΣ, Ε., ΚΟΥΛΗ, Ο., ΜΑΥΡΙΔΗΣ, Γ., ΠΙΤΣΗ, Α., ΒΑΡΣΑΜΗ, Δ., ΣΑΜΑΡΑ, Ε., ΣΙΑΡΕΝΟΥ, Δ., ΠΕΤΑΝΙΔΗΣ, Δ.	
Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΣΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΣΥΝΟΜΗΛΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΕΦΗΒΩΝ. ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΓΟΝΕΩΝ	15
ΔΑΡΓΙΝΙΔΟΥ, Λ., ΜΑΡΓΕΛΟΥ, Μ., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.	
ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΑΜΕΙΞΗ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΕ ΔΡΑΣΤΗΡΟΤΗΤΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ...	16
ΣΑΒΒΙΔΟΥ, Κ., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.	
Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΜΕΙΞΗ ΣΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ.....	17
ΓΑΤΣΑ, Ε., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.	
Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ Η ΑΦΟΣΙΩΣΗ ΣΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ.....	18
ΓΑΤΣΑ, Ε., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.	

ΤΑ ΚΙΝΗΤΡΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ ΣΕ ΜΟΥΣΙΚΟΧΟΡΕΥΤΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ “ONE-DAY TOUR IN ATHENS”	19
ΤΑΚΗΣ, Α., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ, ΕΥ.	
ΑΝΙΧΝΕΥΣΗ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΚΛΑΣΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΧΟΡΟΥ	20
ΧΑΤΖΙΑΡΑΣ, Α.	
Ο ΧΟΡΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΥΡΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ	21
ΧΑΤΖΙΑΡΑΣ, Α.	
ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ ΕΘΙΜΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΙΔΗΡΟΧΩΡΙΟΥ:ΛΑΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΝΟΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	22
ΡΑΝΤΟΣ, Μ., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ., ΜΑΡΓΑΡΗ, Ζ.	
Η ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΕ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥΣ ΧΟΡΟΥΣ.....	23
ΤΑΚΗΣ, Α., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.	
ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ	
Αθλητικός Τουρισμός	
BRANDING&ΚΑΤΗΡΙΝΕΣWITZER: ΑΠΟ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ.....	25
ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟΥ, Α., ΝΙΚΟΛΑΚΗΣ, Δ., ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΣ, Κ.	
Η ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΩΝ ΕΣΦΑΛΜΕΝΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΣΤΟ ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ	26
ΠΟΥΛΑΚΙΔΑΣ, Δ.	
Ο “ΝΟΜΟΣ VALE” ΚΑΙ Η ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥ GDPR (GENERALDATAPROTECTIONREGULATION) ΣΤΗ ΜΕΤΑΓΡΑΦΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ	27
ΠΟΥΛΑΚΙΔΑΣ, Δ., ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ, Δ.	
ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ 36ου ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ	28
ΠΟΥΛΑΚΙΔΑΣ, Δ., ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ, Δ., ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΣ, Κ.	
ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΣΕ ΥΠΑΙΘΡΙΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ	29
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Ε., ΚΩΣΤΑ, Γ.	
ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ ΖΩΗΣ: ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ.....	30
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Ι., ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΣ, Δ.	
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΠΙΛΟΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ISO ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ.....	31
ΧΑΤΖΗΦΩΤΙΟΥ, Α., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ.	
ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ - ΕΝΑΣ ΚΕΡΔΟΦΟΡΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ.....	32
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ, Ν. Φ., ΚΩΣΤΑ, Γ., ΡΗΓΑΛΟΣ, Δ., ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΚΟΣ, Α., ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΣ, Δ.	

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΩΝ ΟΓΚΟΛΟΓΙΚΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ ΣΤΗ ΨΥΧΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΥΕΞΙΑ: ΜΕΤΑ- ΑΝΑΛΥΣΗ	33
ΝΑΝΗ, Σ., ΜΑΤΣΟΥΚΑ, Ο.	
Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΧΑΡΤΑΣ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΔΡΑΜΑΣ	34
ΗΛΙΑΔΟΥ, Β., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ., ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΣ, Δ., ΚΟΥΘΟΥΡΗΣ, Χ., ΝΤΟΜΠΡΙΚΗ, Ε.	
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΥΕΛΙΚΤΗΣ ΖΩΝΗΣ: ΠΙΛΟΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΕΤΡΟΥΣΑΣ ΔΡΑΜΑΣ	35
ΝΤΟΜΠΡΙΚΗ, Ε., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ., ΓΛΥΝΙΑ, Ε., ΔΕΡΡΗ, Β., ΗΛΙΑΔΟΥ, Β.	35
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΜΑΖΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΕΥΟΣΜΟΥ - ΚΟΡΔΕΛΙΟΥ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΑΥΤΩΝ	36
ΚΑΖΑΣΗ, Μ., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ., ΜΠΑΛΑΣΚΑ, Π.	
ΛΟΓΟΙ ΠΑΡΑΚΙΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΛΤΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΑΘΛΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΖΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΕΥΟΣΜΟΥ - ΚΟΡΔΕΛΙΟΥ	37
ΚΑΖΑΣΗ, Μ., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ., ΜΠΑΛΑΣΚΑ, Π.	

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

Πρόεδρος Οργανωτικής Επιτροπής

Γουλιμάρης Δημήτριος, Αναπληρωτής Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Μέλη Οργανωτικής Επιτροπής

Αλμπανίδης Ευάγγελος, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Αντωνίου Παναγιώτης, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Αστραπέλλος Κωνσταντίνος, Διδάσκων Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Δούδα Ελένη, Κοσμήτορας, Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Κώστα Γεώργιος, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Ματσούκα Ουρανία, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Μπούνα Ανδρομάχη, Διδάκτωρ Κοινωνιολογίας Παν/μιο Ιωαννίνων

Τριγώνης Ιωάννης, Μέλος ΕΕΠ, Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Τσίτσκαρη Ευστρατία, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Υφαντίδου Γεωργία, Επίκουρη Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Φιλίππου Φίλιππος, Αναπληρωτής Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

5

Επιστημονική Επιτροπή

Αλμπανίδης Ευάγγελος, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Αντωνίου Παναγιώτης, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Γουλιμάρης Δημήτριος, Αναπληρωτής Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Δέρρη Βασιλική, Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Δούδα Ελένη, Κοσμήτορας, Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Κώστα Γεώργιος, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Λάιος Αθανάσιος, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Ματσούκα Ουρανία, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Πίτση Αθηνά, Διδακτικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό ΠΔ 407, Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Ρόκκα Στυλιανή, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Τριγώνης Ιωάννης, Μέλος ΕΕΠ, Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Τσίτσκαρη Ευστρατία, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Υφαντίδου Γεωργία, Επίκουρη Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Φιλίππου Φίλιππος, Αναπληρωτής Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Αγαπητοί φίλοι/ες,

η πραγματοποίηση του 1^{ου} Επιστημονικού Συνεδρίου "Δραστηριότητες αναψυχής και χορευτικές πρακτικές. Ο χορός στην Ελλάδα και η προοπτική του. Αθλητικός τουρισμός", που πραγματοποιήθηκε στη Κομοτηνή, στις 6 - 7 Μαρτίου 2020, αποτελεί συνέχεια του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών "Αθλητικός Τουρισμός, Οργάνωση Δρωμένων, Χορός" της Σ.Ε.Φ.Α.Α. του Δ.Π.Θ.

Ο χορός και ο αθλητικός τουρισμός αποτελούν δυο σημαντικούς τομείς των δραστηριοτήτων αναψυχής. Συγκροτούν ένα προνομιακό διεπιστημονικό πεδίο, το οποίο προάγει την αλληλεπίδραση με άλλους κλάδους των επιστημών.

Στόχος του συνεδρίου ήταν η παρουσίαση μελετών κυρίως των νέων ερευνητών, η ανταλλαγή απόψεων μεταξύ των συνέδρων για τις τελευταίες επιστημονικές εξελίξεις, η ανάδειξη των καλών πρακτικών και των καινοτόμων εφαρμογών και η προαγωγή των δυο γνωστικών αντικειμένων.

Το συνέδριο φιλοξένησε σαράντα επιστημονικές εργασίες, τέσσερα σεμινάρια, δυο ειδικές ομιλίες, μια στρογγυλή τράπεζα και ένα forum για το χορό.

Έχοντας πίστη ότι η ανάπτυξη των γνωστικών μας αντικειμένων περνά μέσα από την επιστημονική αναβάθμιση των ανθρώπων που εργάζονται και τα υπηρετούν θα συνεχίσουμε με όλες τις δυνάμεις μας την προσπάθεια μας.

Εκ μέρους της Οργανωτικής Επιτροπής
Δημήτρης Γουλιμάρης
Αναπληρωτής Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.
Πρόεδρος Ο.Ε.

ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ
Ο Χορός στην Ελλάδα και η Προοπτική του

ΣΧΕΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΔΙΑΤΡΟΦΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΡΑΧΩΝ, ΤΕΛΕΙΟΘΗΡΙΑΣ ΚΑΙ ΓΟΝΙΚΟΥ ΔΕΣΜΟΥ ΜΕ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΣΕ ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΕΣ ΚΛΑΣΙΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ

ASSOCIATION BETWEEN DISORDERED EATING, PERFECTIONISM AND PARENTAL BONDING WITH THE MOTHER IN STUDENTS OF PROFESSIONAL BALLET COURSES

ΖΑΡΙΦΟΠΟΥΛΟΥ, Κ., ΨΥΧΟΥΝΤΑΚΗ, Μ., ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ, Μ., ΔΟΝΤΗ, Α., ΔΟΝΤΗ, Ο.
ΖΑΡΙΦΟΡΟΥΛΟΥ, Κ., PSYCHOUNTAKI, Μ., ΚΟΥΤΣΟΥΜΒΑ, Μ., ΔΟΝΤΙ, Α., ΔΟΝΤΙ, Ο.

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
NATIONAL AND KAPODISTRIAN UNIVERSITY OF ATHENS

Σκοπός της μελέτης ήταν να διερευνήσει τη σχέση μεταξύ διατροφικών διαταραχών (ΔΔ), τελειοθρίας και δεσμού με τη μητέρα σε 75 σπουδάστριες κλασικού χορού, επαγγελματικού επιπέδου. Για τη διερεύνηση των ΔΔ χρησιμοποιήθηκε το Ερωτηματολόγιο Στάσεων Διατροφής EAT-26 (Garner&Garfinkel, 1979; Σίμος, 1996), το οποίο αποτελείται από 26 ερωτήματα που απαρτίζουν τρεις παράγοντες (δίαιτα, βουλιμία και στοματικός έλεγχος). Η τελειοθρία αξιολογήθηκε με το Ερωτηματολόγιο Τελειοθρίας στον Αθλητισμό (Stoeber & Madigan, 2016; Ψυχουντάκη & Μαρκάτη, 2018), το οποίο περιέχει 25 ερωτήματα που απαρτίζουν τέσσερις υποκλίμακες (προσπάθεια για τελειοθρία, προσωπικά στάνταρτ, ανησυχίες για λάθη, αρνητικές αντιδράσεις για τις ατέλειες). Ο δεσμός με τη μητέρα αξιολογήθηκε με το Ερωτηματολόγιο Γονικού Δεσμού που αφορά στη μητέρα (Parker, Tupling, & Brown, 1979; Αβαγιανού, 2003), αποτελούμενο από 25 ερωτήματα που απαρτίζουν δύο υποκλίμακες (φροντίδα, υπερπροστασία ή έλεγχος). Επιπλέον, λόγω της φύσης της έρευνας, χορηγήθηκε η Κλίμακα Κοινωνικής Επιθυμητότητας (Reynolds, 1982; Ψυχουντάκη, Εκκεκάκης, & Ζέρβας, 1993), σύμφωνα με τη βαθμολογία της οποίας για περαιτέρω αναλύσεις παρέμειναν 52 χορεύτριες, ηλικίας 21.73(±2.46) και χορευτικής εμπειρίας 12.75 (±4.73) έτη. Τα αποτελέσματα ανέδειξαν ότι το 34.61% των συμμετεχουσών είχε συνολική τιμή στο EAT-26 \geq 20, βαθμολογία η οποία συσχετίστηκε με τα προσωπικά στάνταρτ, τις αρνητικές αντιδράσεις για τις ατέλειες και την προσπάθεια για τελειοθρία ($r=>0.291$, $p<.05$). Επίσης, σημαντικά συσχετίστηκαν με τη συνολική τιμή στο EAT-26, οι ανησυχίες για τα λάθη και η υπερπροστασία ή έλεγχος της μητέρας ($r=0.301$, $p<.05$). Η ανάλυση πολλαπλής γραμμικής παλινδρόμησης έδειξε ότι οι υποκλίμακες προσωπικά στάνταρτ, αρνητικές αντιδράσεις για τις ατέλειες και υπερπροστασία ή έλεγχος εξήγησαν το 26.9% του συνολικού ποσοστού διακύμανσης των τιμών στο EAT-26 (Adjusted $R^2=0.223$, $F=4.839$, $p=0.002$). Τα αποτελέσματα αναδεικνύουν ότι στο περιβάλλον του χορού τόσο γνωρίσματα της προσωπικότητας των χορευτριών όσο και η ποιότητα του δεσμού με τη μητέρα αποτελούν παράγοντες αυξημένου κινδύνου εμφάνισης ΔΔ τονίζοντας την αναγκαιότητα λήψης μέτρων για την αντιμετώπισή τους.

Λέξεις κλειδιά: κλασικός χορός, ανορεξία, βουλιμία, προσπάθεια για τελειότητα, γονικός δεσμός

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΣΤΙΣ ΓΝΩΣΤΙΚΕΣ, ΚΙΝΗΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΤΗ ΝΟΣΟ ΠΑΡΚΙΝΣΟΝ: ΑΝΑΣΚΟΠΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

EFFECTS OF DANCE ON MOTOR FUNCTIONS, COGNITIVE FUNCTIONS, AND MENTAL SYMPTOMS OF PARKINSON'S DISEASE: A REVIEW STUDY

ΓΕΡΜΟΛΑ, Δ., ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ, Ι. Μ., ΚΟΥΤΣΟΥΚΗ, Δ.
GERMOLA, D., ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ, Ι. Μ., ΚΟΥΤΣΟΥΚΗ, Δ.

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΡΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
NATIONAL AND KAPODISTRIAN UNIVERSITY OF ATHENS

Ο χορός αποτελεί ένα μέσο φυσικής δραστηριότητας, το οποίο έχει ως απώτερο σκοπό την ενίσχυση της σωματικής και ψυχικής υγείας τόσο των τυπικών ατόμων, όσο και των ατόμων με αναπηρία (κινητική αναπηρία, πρόβλημα όρασης, πρόβλημα ακοής, ψυχικές νόσους, σοβαρά προβλήματα υγείας, νοητική υστέρηση). Σκοπός της εργασίας ήταν η κριτική ανασκόπηση μελετών που σχετίζονται με την ανάδειξη του χορού ως μία αποτελεσματική μορφή θεραπευτικής άσκησης στις κινητικές, γνωστικές και συναισθηματικές λειτουργίες των ατόμων με τη νόσο Πάρκινσον. Για τον σκοπό αυτό, αναζητήθηκαν άρθρα στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων ScienceDirect συνδυάζοντας λέξεις-κλειδιά των δύο κεντρικών αξόνων του ζητήματος: χορός ("dance", "dancetherapy", "movement therapy", "qualityoflife", "music", "tango", "mood", "moderndance", "folkdance") και νόσο Πάρκινσον ("Parkinson'sdisease", "exerciseinterventions", "motorfunction", "balance", "rehabilitation", "gait", "mobility", " cognition", "mentalsymptoms"). Μέσω της βιβλιογραφικής ανασκόπησης βρέθηκαν 51 έρευνες για τον χορό ως μέσο άσκησης και θεραπείας ατόμων με τη νόσο Πάρκινσον. Οι έρευνες καλύπτουν τη χρονική περίοδο των τελευταίων 42 ετών και εξετάζουν τις επιδράσεις του χορού στη σωματική και ψυχική υγεία των ατόμων με τη νόσο Πάρκινσον. Από την κριτική ανασκόπηση των 51 ερευνών (18 πειραματικές και 33 ανασκοπικές) διαπιστώθηκε ότι ο χορός έχει θετική επίδραση στα άτομα με τη νόσο Πάρκινσον, καθώς, μέσω του χορού, τα άτομα βελτιώνουν μια σειρά από παραμέτρους που σχετίζονται με κινητικές, γνωστικές και συναισθηματικές δυσλειτουργίες όπως, για παράδειγμα, τη βάρδια, την ισορροπία, τον συντονισμό των κινήσεων, τη μετακίνηση στον χώρο, την προσοχή, την μνήμη, την οπτική και ακουστική ανταπόκριση, τις διαπροσωπικές σχέσεις, την κατάθλιψη, συμβάλλοντας έτσι στην ευεξία και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής. Επιπλέον, σε όλες τις εργασίες επισημαίνεται η αλληλένδετη σχέση των κινητικών, γνωστικών και συναισθηματικών αλλαγών αφού παρατηρήθηκαν σημαντικές αλλαγές σε όλους τους ασθενείς τόσο σωματικά (κινητική κατάσταση) όσο και ψυχικά (ευεξία). Από τα παραπάνω συμπεραίνεται ότι ο χορός συνιστά, μεταξύ άλλων, και μία μορφή θεραπευτικής άσκησης με ωφέλιμες συνέπειες για τα άτομα με τη νόσο Πάρκινσον. Η διαπίστωση αυτή ανοίγει νέα ερευνητικά ενδιαφέροντα στην Ελλάδα καθώς στη χώρα μας δεν υπάρχουν ερευνητικά στοιχεία ως προς τη συμβολή αυτή του χορού.

Λέξεις κλειδιά: χοροθεραπεία, άσκηση, νόσος πάρκινσον, ποιότητα ζωής

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΘΛΙΨΗΣ. ΜΙΑ ΑΝΑΣΚΟΠΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

THE CONTRACT OF THE DANCE IN THE CONTRACTING OF THE DEPRESSION

ΓΙΑΖΙΤΖΙΟΓΛΟΥ, Σ., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.

GIAZITZIOGLOY, S., GOULIMARIS, D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Τις τελευταίες δεκαετίες έχει παρατηρηθεί ραγδαία αύξηση του ποσοστού των ατόμων που πάσχουν από κατάθλιψη. Ως κατάθλιψη ορίζεται μία διαταραχή που επηρεάζει τη διάθεση, τις σκέψεις και συνήθως συνοδεύεται από σωματικές ενοχλήσεις. Επηρεάζει τις διατροφικές συνήθειες του ατόμου, τον ύπνο του, τον τρόπο που βλέπει τον εαυτό του και τον τρόπο με τον οποίο σκέφτεται και αντιλαμβάνεται. Η κατάθλιψη δεν είναι το ίδιο με το φυσιολογικό, καταθλιπτικό συναίσθημα που περνά γρήγορα και έχει μικρότερη ένταση. Στην κατάθλιψη το καταθλιπτικό συναίσθημα έχει μεγάλη ένταση, διαρκεί περισσότερο και οδηγεί σε έκπτωση της λειτουργικότητας του ατόμου σε πολλούς τομείς της ζωής του. Σκοπός της παρούσας ανασκόπησης ήταν να διερευνηθεί η συμβολή του χορού και των ρυθμικών κινήσεων στην αντιμετώπιση της κατάθλιψης. Για τις ανάγκες της ανασκόπησης έγινε αναζήτηση επιστημονικών άρθρων, διδακτορικών διατριβών, μεταπτυχιακών ερευνών σε βάσεις δεδομένων και πιο συγκεκριμένα στη Scopus, Google Scholar και το Εθνικό Αρχείο Διδακτορικών Διατριβών. Συνολικά βρέθηκαν 50 έρευνες που σχετίζονταν με την συμβολή του χορού στην αντιμετώπιση της κατάθλιψης. Οι έρευνες συγκεντρώθηκαν και χωρίστηκαν σε 3 κατηγορίες. Η πρώτη κατηγορία αφορούσε την συμβολή του χορού στην αντιμετώπιση της κατάθλιψης σε ανήλικα και ενήλικα άτομα, η δεύτερη αφορούσε την συμβολή του χορού στην αντιμετώπιση της κατάθλιψης ατόμων τρίτης ηλικίας και η τρίτη αφορούσε την συμβολή του χορού στην αντιμετώπιση των συμπτωμάτων κατάθλιψης των ατόμων που πάσχουν από κάποιες νόσους (νευρολογικής και σωματικής φύσεως). Τα αποτελέσματα της μελέτης των ερευνών έδειξαν πως διάφορα είδη χορού και ρυθμικής κίνησης, συμβάλλουν θετικά στην αντιμετώπιση της κατάθλιψης, μειώνοντας τα επίπεδα της. Θετικά ευρήματα υπήρξαν και στις τρεις κατηγορίες, με την συντριπτική πλειονότητα των μελετών να δείχνει πως ο χορός βοηθά στην αντιμετώπιση της κατάθλιψης τόσο σε ανήλικα, ενήλικα και τις τρίτης ηλικίας άτομα, όσο και σε άτομα που πάσχουν από ορισμένες νόσους.

Λέξεις κλειδιά: χορός, κατάθλιψη, παραδοσιακός χορός, αερόμπικ, dance, depression, tango

ΜΥΙΚΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΧΟΡΟ. ΑΝΑΣΚΟΠΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

MUSCLE INJURIES AND RISK FACTORS IN FOLK LORE DANCERS. REVIEWSTUDY

ΤΕΡΖΗΣ, Β., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ., ΚΑΜΠΑΣ, Α., ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Π.

TERZIS, V., GOULIMARIS, D., KAMPAS, A, ANTONIOU, P.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Τα οφέλη του παραδοσιακού χορού έχουν διερευνηθεί από πληθώρα μελετητών και αποτελεί πλέον κοινή παραδοχή πως η ενασχόληση με το χορό συνεισφέρει θετικά στη σωματική, νοητική, κοινωνική και ψυχολογική ευεξία των ανθρώπων. Ωστόσο, η εντατική εξάσκηση και πράξη ενέχει και κινδύνους τραυματισμών, το είδος και η ένταση των οποίων διαφοροποιείται ανάλογα με το είδος του χορού. Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι ο εντοπισμός και η καταγραφή, τόσο των κακώσεων που προκαλούνται στους χορευτές, όσο και των παραγόντων κινδύνου. Η ανασκοπική αναζήτηση υλικού έγινε στις ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων Google Scholar, Med Pur και Scopus. Αναζητήθηκαν εμπειρικές και ανασκοπικές μελέτες, διπλωματικές διατριβές, άρθρα, ανακοινώσεις και πρακτικά συνεδρίων στην Ελληνική και Αγγλική γλώσσα, ενώ ως λέξεις κλειδιά χρησιμοποιήθηκαν οι λέξεις: χορός/dance, χορευτής/dancer, τραυματισμοί/injuries, επιπτώσεις/Incidence, παράγοντες κινδύνου/risk factors. Από την αναζήτηση εντοπίστηκαν 18 δημοσιεύσεις σχετικές με τραυματισμούς χορευτών παραδοσιακών χορών και τους παράγοντες κινδύνου. Η επεξεργασία των δεδομένων έδειξε πως, ανάλογα με το είδος και την ένταση του χορού, τραυματισμοί μπορεί να υπάρξουν στην επιγονατίδα και γενικά στο γόνατο, στη ποδοκνημική και τα κάτω άκρα γενικά, στο μηρό, στην οσφυϊκή περιοχή, στους ώμους και το ισχίο. Σε ότι αφορά στους παράγοντες κινδύνου οι μελετητές διαπίστωσαν ότι οι πιο σημαντικές αιτίες κακώσεων είναι η κακή προετοιμασία, η κόπωση, η χαμηλή δεξιότητα, η κακή τεχνική, η έλλειψη συγκέντρωσης, η ευρύτητα του χώρου, τα παπούτσια των χορευτών, το δάπεδο, η ποιότητα της ευελιξίας των κάτω άκρων, η ένταση των επαναλαμβανόμενων κινήσεων, η ευθυγράμμιση του σώματος και η μη καλή γνώση και εκτέλεση της χορογραφίας. Δυστυχώς, σε ότι αφορά στους τραυματισμούς χορευτών Ελληνικών παραδοσιακών χορών, η βιβλιογραφία είναι εξαιρετικά φειδωλή με αποτέλεσμα να μην επιτρέπει τη διεξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων. Τρεις μελέτες που εντοπίστηκαν δείχνουν πως οι τραυματισμοί είναι λίγοι και ήπιοι. Απαιτείται λοιπόν επιπλέον διερεύνηση του θέματος, μέσω εμπειρικών κυρίως μελετών, στοχευμένες στους χορευτές Ελληνικών παραδοσιακών χορών.

Λέξεις κλειδιά: παραδοσιακός χορός, τραυματισμοί, παράγοντες κινδύνου

ΧΟΡΟΣ ΚΑΙ ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ: ΜΙΑ ΔΙΑΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

DANCE AND VISUAL ARTS: AN INERMEDIAL EDUCATIONAL APPROACH

ΑΓΑΛΙΑΝΟΥ, Ο.

AGALIANOU, O.

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

NATIONAL AND KAPODISTRIAN UNIVERISTY OF ATHENS

Η σύνδεση του χορού με τις εικαστικές τέχνες στη σύγχρονη εποχή, προτάθηκε από εξπρεσιονιστές ζωγράφους και χορευτριες/τές τις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα. Η παρούσα εκπαιδευτική έρευνα δράσης συνδέει, στην εκπαιδευτική διαδικασία, το δημιουργικό χορό με έργα ζωγραφικής. Στόχος της είναι να διερευνήσει κατά πόσο η σύνδεση αυτή μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη αυτοσχεδιαστικών και χορογραφικών ικανοτήτων, στην ενίσχυση του ενδιαφέροντος για έργα ζωγραφικής, στη διάθεση για επίσκεψη εκθεσιακών χώρων και στην ανάπτυξη μέσων μουσειακής αγωγής από φοιτητές παιδαγωγικής επιστήμης. Σχεδιάστηκε παρέμβαση σύμφωνα με το ερευνητικό μοντέλο του Kemmis (2005) η οποία υλοποιήθηκε σε δύο δίωρες συναντήσεις. Στην πρώτη, επιχειρήθηκε η ανάπτυξη ενός κινητικού/σωματικού τρόπου ανάγνωσης των έργων τέχνης με την αξιοποίηση στοιχείων από το Laban Movement Analysis. Στη δεύτερη, πίνακες ζωγραφικής λειτούργησαν ως γραφικές παρτιτούρες με στόχο να οδηγήσουν στον αυτοσχεδιασμό και ατομικές και ομαδικές χορογραφικές συνθέσεις. Στην παρέμβαση συμμετείχαν τεταρτοετείς φοιτητές Επιστημών Αγωγής (n=54) οι οποίοι λειτούργησαν σε δύο ομάδες με ίδια δράση. Τα δεδομένα προήλθαν από συμμετοχική παρατήρηση δύο κριτικών φίλων, ημερολόγια των συμμετεχόντων, φωτογραφικό και βιντεοσκοπημένο υλικό και οργανωμένες διαδικασίες ομαδικού αναστοχασμού κατά την παρέμβαση και δύο μήνες μετά από αυτή. Η ανάλυση των δεδομένων αξιοποίησε τεχνικές της πολυμεσικής εθνογραφίας και κυρίως την επαγωγική ανάλυση, τη συνεχή σύγκριση και τριγωνοποίηση. Μέσα από αυτές προκύπτουν οι τελικές κατηγορίες και τα αποτελέσματα. Διαπιστώθηκε ότι οι συμμετέχοντες οδηγήθηκαν σε κινητικούς αυτοσχεδιασμούς και χορογραφίες με αισθητικό ενδιαφέρον και νόημα για τους ίδιους και την ομάδα. Διευκολύνθηκε η μεταξύ τους συνεργασία και κινητοποιήθηκαν συζητήσεις σχετικά με αμφότερες τις τέχνες. Διευρύνθηκε το ενδιαφέρον για τη ζωγραφική και προκλήθηκε επιθυμία για επίσκεψη εκθεσιακών χώρων. Αποκτήθηκαν ιδέες για εκπαιδευτικές δραστηριότητες, εντός και εκτός μουσείων και εκθέσεων. Ως πρόταση βελτίωσης προτείνεται η εστίαση αρόμοιων δραστηριοτήτων σε συγκεκριμένη εποχή ή κίνημα ζωγραφικής και η μεγαλύτερη διάρκεια τα παρέμβασης και συγκεκριμένα της δημιουργικής δάσης (δεύτερη συνάντηση). Φαίνεται ότι αξίζει περαιτέρω διερεύνηση κάτω από το σύγχρονο πρίσμα της διακαλλιτεχνικότητας/διαμεσικότητας με στόχο την προσωπική καλλιέργεια και την ανάπτυξη ενδιαφέροντος για εικαστικά εκθέματα και μουσεία.

Λέξεις κλειδιά: δημιουργικός χορός, πίνακες ζωγραφικής, γραφική παρτιτούρα, μουσειακή αγωγή

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ ΣΤΟ ΚΛΙΜΑ ΠΑΡΑΚΙΝΗΣΗΣ ΜΑΘΗΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

THE IMPACT OF DIFFERENT TEACHING METHODS OF GREEK TRADITIONAL DANCE ON THE MOTIVATIONAL CLIMATE OF ELEMENTARY SCHOOL STUDENT

ΜΑΣΑΔΗΣ, Γ., ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Φ., ΜΠΕΜΠΕΤΣΟΣ, Ε., ΚΟΥΛΗ, Ο., ΠΙΤΣΗ, Α., ΜΑΥΡΙΔΗΣ, Γ., ΣΑΜΑΡΑ, Ε., ΣΙΑΡΕΝΟΥ, Δ., ΠΕΤΑΝΙΔΗΣ, Δ., ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ, Ι.

MASADIS, G., FILIPPOU, F., MPEMPETSOS, E., KOULI, O., PITSI, A., MAVRIDIS, G., SAMARA, E., SIARENOU, D., PETANIDIS, D., GIANNAKOU, I.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της εργασίας ήταν να διερευνήσει την επίδραση τριών διαφορετικών προγραμμάτων διδασκαλίας ελληνικών χορών στα επίπεδα του κλίματος παρακίνησης στα πλαίσια του μαθήματος της φυσικής αγωγής σε μαθητές Ε' και Στ' τάξης δημοτικού σχολείου. Δευτερεύων στόχος της έρευνας ήταν να εξετάσει το φύλο και την τάξη ως παράγοντες διαφοροποίησης του κλίματος. Στην έρευνα πήραν μέρος 210 μαθητές και 177 μαθήτριες που φοιτούσαν στην Ε' και Στ' τάξη δημοτικών σχολείων. Το παρεμβατικό πρόγραμμα ήταν διάρκειας 4 εβδομάδων με συχνότητα διδασκαλίας 1 μάθημα ανά εβδομάδα. Οι μέθοδοι διδασκαλίας που αξιοποιήθηκαν ήταν: α. η διδασκαλία σε ομάδες μαθητών που διαθέτουν τον ίδιο τύπο νοημοσύνης, β. η μέθοδος καθοδηγούμενης ανακάλυψης και η ομαδοσυνεργατική μέθοδος και γ. η πρόταση του αναλυτικού προγράμματος σπουδών για την Ε' και Στ' τάξη δημοτικού σχολείου. Η συλλογή των δεδομένων της έρευνας έγινε με τη χρήση του ερωτηματολογίου «Κλίμα παρακίνησης στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής» των Filippou, Masadis, Kouli, Konstantinidis, Bebetos, Derri, & Samara (2019). Οι στατιστικές αναλύσεις που πραγματοποιήθηκαν ήταν: α. περιγραφική στατιστική, β. One-way Univariate Analysis of Variance. Από τη στατιστική επεξεργασία των δεδομένων της έρευνας προέκυψε ότι: α. οι μαθητές και οι μαθήτριες της ομάδας με τον ίδιο τύπο νοημοσύνης είναι σε μεγαλύτερο βαθμό προσανατολισμένοι στο έργο, ανέπτυξαν σε μεγαλύτερο βαθμό τις κοινωνικές σχέσεις και την αίσθηση της αυτονομίας σε σχέση με τους μαθητές των δύο άλλων ομάδων, β. οι μαθητές που διδάχθηκαν με τη μέθοδο της καθοδηγούμενης ανακάλυψης και της ομαδοσυνεργατικής μεθόδου διδασκαλίας είναι σε μεγαλύτερο βαθμό προσανατολισμένοι στο έργο, ανέπτυξαν σε μεγαλύτερο βαθμό τις κοινωνικές σχέσεις και την αίσθηση της αυτονομίας σε σχέση με τους μαθητές της ομάδας που διδάχθηκε με τη μέθοδο του αναλυτικού προγράμματος, γ. οι μαθητές της Στ', που διδάχθηκαν με τη μέθοδο της καθοδηγούμενης ανακάλυψης και την ομαδοσυνεργατική μέθοδο διδασκαλίας, είναι σε υψηλότερο βαθμό προσανατολισμένοι στο έργο, ανέπτυξαν σε μεγαλύτερο βαθμό τις κοινωνικές σχέσεις και την αίσθηση της αυτονομίας σε σχέση με τους μαθητές των αντίστοιχων ομάδων της Ε' τάξης και δ. οι μαθητές της Στ' τάξης που διδάχθηκαν με τη μέθοδο που προτείνει το αναλυτικό πρόγραμμα παρουσιάζουν χαμηλότερο σκορ από αυτά των μαθητών της Ε' τάξης στους παράγοντες προσανατολισμός στο έργο, αυτονομία, κοινωνικές σχέσεις και μεγαλύτερο στον παράγοντα προσανατολισμός στο εγώ. α. η μέθοδος διδασκαλίας αποτελεί παράγοντα διαφοροποίησης των επιπέδων του κλίματος παρακίνησης. β. οι μαθητοκεντρικές μέθοδοι διδασκαλίας συμβάλλουν στην αύξηση του προσανατολισμού στο έργο, στην αίσθηση της αυτονομίας και στην ανάπτυξη των κοινωνικών σχέσεων των μαθητών και στη μείωση του προσανατολισμού στο εγώ.

Λέξεις κλειδιά: μέθοδοι διδασκαλίας, αυτονομία, κοινωνικές σχέσεις, ελληνικός παραδοσιακός χορός

Η ΚΛΙΜΑΚΑ «MULTIPLEINTELLIGENCESCALE» ΣΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ: ΨΥΧΟΜΕΤΡΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ

THE MULTIPLE INTELLIGENCES SCALE IN GREEK EDUCATIONAL CONTEXT: PSYCHOMETRIC QUALITIES

ΜΑΣΑΔΗΣ, Γ., ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Φ., ΡΟΚΚΑ., ΣΤ., ΜΠΕΜΠΕΤΣΟΣ, Ε., ΚΟΥΛΗ, Ο., ΜΑΥΡΙΔΗΣ, Γ., ΠΙΤΣΗ, Α.,
ΒΑΡΣΑΜΗ, Δ., ΣΑΜΑΡΑ, Ε., ΣΙΑΡΕΝΟΥ, Δ., ΠΕΤΑΝΙΔΗΣ, Δ.

MASADIS, G., FILIPPOU, F., ROKKA, ST., ΜΡΕΜΠΕΤΣΟΣ, Ε., ΚΟΥΛΙ, Ο., ΜΑΥΡΙΔΙΣ, Γ., ΠΙΤΣΙ, Α.,
VARSAAMI, D., SAMARA, E., SIARENOU, D., PETANIDIS, D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η θεωρία των πολλαπλών τύπων νοημοσύνης αποτελεί πρόταση των ερευνητών εκείνων που ασπάζονται την άποψη ότι η εξατομικευμένη διδασκαλία είναι αποτελεσματικότερη της ομαδικής. Η θεωρία αυτή υποστηρίζει ότι κατά τη διάρκεια της μαθησιακής διαδικασίας πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι δυνατότητες του μαθητή. Σκοπός της εργασίας αυτής ήταν η επικαιροποίηση του «Multiple Intelligences Profiling Questionnaire VII» (MIPQ VII) των Tirri και Nokelainen (2011) ώστε να είναι κατάλληλο για χρήση από μαθητές του δημοτικού σχολείου στο μάθημα της φυσικής αγωγής και πιο συγκεκριμένα κατά τη διδασκαλία ελληνικών παραδοσιακών χορών. Επιπλέον, δευτερεύων στόχος της έρευνας ήταν να εξετάσει το φύλο ως παράγοντα διαφοροποίησης των τύπων της πολλαπλής νοημοσύνης. Το δείγμα της έρευνας το αποτέλεσαν 141 μαθητές και 142 μαθήτριες που φοιτούσαν στην Ε΄ τάξη (n=128) και Στ΄ (n=155) δημοτικών σχολείων απ΄ όλη την Ελλάδα. Το ερωτηματολόγιο αποτελείται από 35 ερωτήματα που κατανέμονται στους εννιά, κατά Gardner, τύπους της νοημοσύνης. Η στατιστική ανάλυση των δεδομένων περιλάμβανε: α. στοιχεία περιγραφικής στατιστικής (Μ.Ο., Τ.Α., Kaiser-Meyer-Olkin and Bartlett's test of Sphericity, and Measure of Sampling Adequacy), β. διερευνητική παραγοντική ανάλυση, γ. έλεγχο εσωτερικής συνοχής (α του Cronbach) και δ. One-way ανάλυση διακύμανσης. Από την ανάλυση των δεδομένων της έρευνας προκύπτουν τα: α. η διερευνητική παραγοντική ανάλυση επιβεβαίωσε μια δομή εννέα παραγόντων ανάλογη της πρωτότυπης καθιστώντας την ελληνική έκδοση του MIPQ VII κατάλληλη για χρήση από μαθητές δημοτικού σχολείου, β. Το φύλο αποβαίνει παράγοντας διαφοροποίησης με τα περισσότερα αγόρια να κατατάσσονται στους τύπους νοημοσύνης «κιναισθητική» και «μαθηματική» σε αντίθεση με τα κορίτσια που τα περισσότερα κατατάσσονται στους τύπους νοημοσύνης «πνευματική», «γλωσσική» και «μουσική». Τα αποτελέσματα της διερευνητικής παραγοντικής ανάλυσης επιβεβαίωσαν την προτεινόμενη δομή της κλίμακας γεγονός που την καθιστά ικανό εργαλείο αξιολόγησης της πολλαπλής νοημοσύνης μαθητών και μαθητριών δημοτικού σχολείου.

Λέξεις κλειδιά: πολλαπλή νοημοσύνης πρωτοβάθμια εκπαίδευση, μαθητοκεντρική & δασκαλοκεντρική διδασκαλία

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΣΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΣΥΝΟΜΗΛΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΕΦΗΒΩΝ. ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΓΟΝΕΩΝ

THE CONTRIBUTION OF EDUCATIONAL PROGRAMMES OF GREEK TRADITIONAL DANCES ON RELATIONSHIPS WITH PEERS AND SOCIAL SUPPORT OF ADOLESCENTS. PARENT ESTIMATES

ΔΑΡΓΙΝΙΔΟΥ, Λ., ΜΑΡΓΕΛΟΥ, Μ., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.
DARGINIDOY, L., MARGELOY, M., GOULIMARIS, D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Οι κοινωνικές σχέσεις και η υποστήριξη των εφήβων από τους φίλους και τους συνομηλικούς τους αποτελούν διάσταση της ποιότητας ζωής των εφήβων. Η συμμετοχή σε μαθήματα διδασκαλίας παραδοσιακού χορού, σαν φυσική δραστηριότητα αναψυχής, ενισχύει την κοινωνική συναναστροφή. Οι έφηβοι συμμετέχουν σε προγράμματα διδασκαλίας παραδοσιακού χορού με κίνητρο να διασκεδάσουν, να νιώσουν μέλη της ίδιας ομάδας, να κάνουν φίλους και να τους συναντούν. Σκοπός της έρευνας ήταν η διερεύνηση των εκτιμήσεων γονέων για την επίδραση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων παραδοσιακού χορού στις σχέσεις με συνομηλικούς και στην κοινωνική υποστήριξη των παιδιών τους. Στη έρευνα συμμετείχαν 280 γονείς εφήβων μαθητών/τριων, 12-13 ετών. Ως όργανο μέτρησης χρησιμοποιήθηκε ο παράγοντας «Συνομήλικοι και κοινωνική υποστήριξη» του ερωτηματολογίου της ποιότητας ζωής «KIDSCREEN-52» για γονείς. Σχηματίστηκαν τρεις ομάδες. Η «ομάδα ελέγχου», από 97 γονείς, των οποίων τα παιδιά δεν ασχολήθηκαν συστηματικά με καμιά φυσική δραστηριότητα σε εξωσχολικό χρόνο. Η «πειραματική 1» ομάδα, από 84 γονείς, των οποίων τα παιδιά συμμετείχαν για πρώτη φορά, σε εξωσχολικό χρόνο, μόνο σε προγράμματα σχολικών δραστηριοτήτων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με θέμα τους παραδοσιακούς χορούς. Η «πειραματική 2» ομάδα, από 99 γονείς, των οποίων τα παιδιά συμμετείχαν πρώτη φορά, σε εξωσχολικό χρόνο, μόνο σε οργανωμένα προγράμματα παραδοσιακού χορού συλλόγων. Έγιναν 3 μετρήσεις. Χρησιμοποιήθηκαν περιγραφικές μέθοδοι στατιστικής, ανάλυση αξιοπιστίας, ανάλυση διακύμανσης one way-ANOVA για την πρώτη μέτρηση και ανάλυση διακύμανσης ως προς δυο παράγοντες, εκ των οποίων ο ένας ήταν επαναλαμβανόμενος. Βρέθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ομάδων και μετρήσεων. Μεγαλύτεροι μέσοι όροι εκτιμήσεων γονέων, κατά την δεύτερη και τρίτη μέτρηση, παρατηρήθηκαν στις ομάδες γονέων, των οποίων τα παιδιά συμμετείχαν σε ομάδες σχολικών δραστηριοτήτων με θέμα τον χορό. Επομένως, οι γονείς αναγνωρίζουν ότι τα εκπαιδευτικά προγράμματα παραδοσιακού χορού επιδρούν στη βελτίωση των σχέσεων με συνομηλικούς και την κοινωνική υποστήριξη των παιδιών τους.

Λέξεις κλειδιά: συνομήλικοι εφήβων, κοινωνική υποστήριξη, παραδοσιακός χορός

ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΑΜΕΙΞΗ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΕ ΔΡΑΣΤΗΡΟΤΗΤΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ

EFFECT OF THE MORPHOTIC LEVEL IN THE UPDATE OF PARTICIPANTS IN ACTIVITY. THE CASE OF THE GREEK TRADITIONAL DANCE

ΣΑΒΒΙΔΟΥ, Κ., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.
ΣΑΝΝΙΔΟΥ, Κ., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της μελέτης ήταν να διερευνηθεί αν το μορφωτικό επίπεδο των συμμετεχόντων σε μια δραστηριότητα αναψυχής όπως οι ελληνικοί παραδοσιακοί χοροί μπορεί να επηρεάσει την ανάμειξη τους. Οι χορευτές (N=384) που πήραν μέρος στην έρευνα ήταν ηλικίας από 18 έως 67 χρονών και συμμετείχαν στην εκμάθηση ελληνικών παραδοσιακών χορών σε πολιτιστικούς φορείς του Ν. Καστοριάς. Το μεγαλύτερο ποσοστό του δείγματος συμμετείχε από έξι έως δέκα χρόνια σε οργανωμένα προγράμματα εκμάθησης ελληνικών παραδοσιακών χορών. Για τη διερεύνηση της ανάμειξης, χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο των Kyle, Graefe, Manning και Bacon (2003). Το ερωτηματολόγιο της ανάμειξης στην αναψυχή αποτελείται από 11 θέματα ομαδοποιημένα σε τρεις παράγοντες : α) παράγοντας «έλξη» (5 ερωτήσεις, π.χ. "Το να συμμετέχω σε μαθήματα παραδοσιακών χορών είναι πολύ σημαντικό για εμένα"), β) παράγοντας «κεντρικότητα» (3 ερωτήσεις, π.χ. "Οργανώνω την εβδομάδα μου γύρω από την συμμετοχή μου σε μαθήματα παραδοσιακών χορών"), γ) παράγοντας «αυτοέκφραση» (3 ερωτήσεις, π.χ. " Στον σύλλογο μπορώ να είμαι πραγματικά ο εαυτός μου"). Οι απαντήσεις δόθηκαν σε 5-βάθμια κλίμακα τύπου Likert. Η εγκυρότητα και αξιοπιστία του ερωτηματολογίου έχει επιβεβαιωθεί στον ελλαδικό χώρο σε προηγούμενη μελέτη των Θεοδωράκη και συν. (2007). Για τις ανάγκες της έρευνας πραγματοποιήθηκαν αναλύσεις διακύμανσης ως προς ένα παράγοντα. Από τα αποτελέσματα των αναλύσεων προέκυψε στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μορφωτικών επιπέδων και του παράγοντα «κεντρικότητα» ($F_{(3,383)}=2,665$, $p=,048<.05$) της ανάμειξης. Από τα αποτελέσματα, φάνηκε ότι χορευτές με Α/βάθμια (Μ.Ο.= 4,01 και Τ.Α.=,90) και Β/βάθμια (Μ.Ο.=3,81 και Τ.Α.=1,01) εκπαίδευση οργανώνουν αρκετά πράγματα στην ζωή τους γύρω από την δραστηριότητα των ελληνικών παραδοσιακών χορών σε αντίθεση με τους χορευτές Γ/βάθμιας (Μ.Ο.=3,56 και Τ.Α.=1,09) εκπαίδευσης, που η συγκεκριμένη δραστηριότητα έχει μικρότερο "κεντρικό" ρόλο στη ζωή τους. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας, το μορφωτικό επίπεδο των χορευτών μπορεί να επηρεάσει την ανάμειξη τους σε μια δραστηριότητα αναψυχής όπως οι ελληνικοί παραδοσιακοί χοροί. Όπως διαπιστώθηκε, συμμετέχοντες με χαμηλό και μέτριο μορφωτικό επίπεδο εντάσσουν με μεγαλύτερη ευελιξία στην καθημερινή τους ζωή τη δραστηριότητα των ελληνικών παραδοσιακών χορών σε σχέση με τους χορευτές που έχουν ανώτερο μορφωτικό επίπεδο.

Λέξεις κλειδιά: ανάμειξη, Ελληνικοί χοροί, μορφωτικό επίπεδο

Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΜΕΙΞΗ ΣΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ

RELIGIOUS FAITH AND INVOLVEMENT IN PARTICIPATION IN TRADITIONAL DANCE LESSONS

ΓΑΤΣΑ, Ε., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.
GATSA, E., GOULIMARIS, D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η παράδοση και η θρησκεία, αμφότερες διατηρούνται στον χρόνο και μεταδίδονται, λεκτικά ή μη, από τη μία γενιά στην επόμενη. Κατά τους Kelley, Hoffman και Gill (1990), η Θρησκευτική Πίστη ορίζεται ως η υιοθέτηση των παραδοσιακών θρησκευτικών πεποιθήσεων. Η Ανάμειξη ορίζεται ως μία κατάσταση, η οποία χαρακτηρίζεται από τα αισθήματα της παρακίνησης, της διέγερσης και του ενθουσιασμού απέναντι σε ένα προϊόν, σε μία δραστηριότητα ή ακόμα και σε ένα αντικείμενο (Rothschild, 1984). Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι η διερεύνηση της σχέσης της Θρησκευτικής Πίστης και της Ανάμειξης συμμετεχόντων σε μαθήματα παραδοσιακού χορού. Το δείγμα της μελέτης αποτελείται συνολικά από 132 άτομα – χορευτές ελληνικού παραδοσιακού χορού, 62 άντρες και 70 γυναίκες. Για τη μέτρηση της της Θρησκευτικής Πίστης χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο Santa Clara Strength of Religious Faith Questionnaire (SCSRFQ; Plante & Boccaccini, 1997 a,b), το οποίο εφαρμόστηκε και στην Ελλάδα από τους Διαννή, Πρώιο και Κουθούρη (2014) ενώ για την εκτίμηση των επιπέδων της Ανάμειξης χρησιμοποιήθηκε η κλίμακα μέτρησης των Kyle, Graefe, Manning και Bacon (2003), που περιλαμβάνει 3 διαστάσεις, την ελκυστικότητα, την κεντρικότητα και την αυτοέκφραση και προσαρμόστηκε στα ελληνικά δεδομένα σε προηγούμενη μελέτη των Θεοδωράκη και συν. (2007). Για τη στατιστική ανάλυση χρησιμοποιήθηκαν η μέθοδος της περιγραφικής στατιστικής και η ανάλυση συσχέτισης. Από τη μελέτη των αποτελεσμάτων φάνηκε πως η Θρησκευτική Πίστη συσχετίστηκε στατιστικά σημαντικά με τον παράγοντα Ελκυστικότητα ($r=0,181$, $p<0,05$) και με τον παράγοντα αυτοέκφραση ($r= 0,195$, $p<0,05$). Συμπερασματικά, τα άτομα όσο πιο έντονο έχουν το αίσθημα της Θρησκευτικής Πίστης (Μ.Ο.=3,33 - Τ.Α.=0,681) τόσο πιο θελκτική (ελκυστικότητα: Μ.Ο.=4,59 - Τ.Α.=0,676) θεωρούν τη συμμετοχή σε μαθήματα παραδοσιακού χορού και εκφράζουν (αυτοέκφραση: Μ.Ο.=4,50 - Τ.Α.=0,833) μέσα από αυτή περισσότερο τον εαυτό τους.

Λέξεις κλειδιά: παραδοσιακός χορός, θρησκευτική πίστη, ανάμειξη

Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ Η ΑΦΟΣΙΩΣΗ ΣΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ

RELIGIOUS FAITH AND LOYALTY IN PARTICIPATION IN TRADITIONAL DANCE LESSONS

ΓΑΤΣΑ, Ε., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.
GATSA, E., GOULIMARIS, D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Τόσο η Θρησκεία όσο και η παράδοση χαρακτηρίζονται από τη μετάδοση από γενιά σε γενιά και τη διατήρησή τους στο χρόνο. Ως Θρησκευτική Πίστη ορίζεται η πεποίθηση για την αλήθεια της Θρησκείας, η οποία δίνει στη ζωή το αίσθημα της σταθερότητας (Kelley, Hoffman & Gill, 1990). Σύμφωνα με τους Zeithaml και συν. (1996), η αφοσίωση μπορεί να θεωρηθεί ως η προτίμηση μίας υπηρεσίας έναντι κάποιων άλλων, με τη συνέχιση της συνεργασίας και της επέκτασής της και στο μέλλον. Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι να διερευνηθεί η σχέση Θρησκευτικής Πίστης και Αφοσίωσης συμμετεχόντων σε μαθήματα παραδοσιακού χορού καθώς και να διαπιστωθούν αν υπάρχουν διαφορές ως προς το φύλο, την ηλικία και τη βαθμίδα εκπαίδευσης. Το δείγμα της έρευνας αποτελείται από 132 άτομα – χορευτές ελληνικού παραδοσιακού χορού, 62 άντρες και 70 γυναίκες. Για τη μέτρηση της έντασης της Θρησκευτικής Πίστης χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο Santa Clara Strength of Religious Faith Questionnaire (SCSRFQ; Plante & Boccaccini, 1997 a,b), το οποίο εφαρμόστηκε και στην Ελλάδα από τους Διαννή, Πρώιο και Κουθούρη (2014) ενώ για τη μέτρηση της Αφοσίωσης επιλέχθηκε το ερωτηματολόγιο των Armitage και Conner (1999), το οποίο έχει επίσης χρησιμοποιηθεί στην Ελλάδα από τους Αλεξανδρή, Κουθούρη και Μελιγδή (2006). Για την ανάλυση των δεδομένων χρησιμοποιήθηκαν στοιχεία περιγραφικής στατιστικής καθώς και αναλύσεις T – Test, One Way Anova και Correlation. Από τη μελέτη των αποτελεσμάτων φάνηκε πως το φύλο και η βαθμίδα εκπαίδευσης δεν αποτελούν παράγοντες διαφοροποίησης ούτε της Θρησκευτικής Πίστης αλλά ούτε και της Αφοσίωσης. Η ηλικία δεν αποτέλεσε παράγοντα διαφοροποίησης της Θρησκευτικής Πίστης ενώ είναι παράγοντας διαφοροποίησης της Αφοσίωσης μεταξύ των ηλικιακών επιπέδων 21-30 ετών και 31-39 ετών, με τα άτομα ηλικίας 31-39 ετών να εμφανίζουν μεγαλύτερα επίπεδα Αφοσίωσης (M.O.= 4,75 και T.A.=0,442) συγκριτικά με τα άτομα 21-30 ετών (M.O.=4,04 και T.A.=0,562). Τέλος, τα αποτελέσματα φανέρωσαν μέτρια επίπεδα συσχέτισης μεταξύ των εννοιών ($r=0,205$, $p<0,05$). Συμπερασματικά, τα άτομα όσο πιο έντονη έχουν την αίσθηση της Θρησκευτικής Πίστης (M.O.=3,33 και T.A.=0,681) τόσο πιο αφοσιωμένα (M.O.=4,77 και T.A.= 0,591) είναι στη συμμετοχή στα μαθήματα παραδοσιακού χορού.

Λέξεις κλειδιά: παραδοσιακός χορός, αφοσίωση, θρησκευτική πίστη

ΤΑ ΚΙΝΗΤΡΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ ΣΕ ΜΟΥΣΙΚΟΧΟΡΕΥΤΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ “ONE-DAY TOUR IN ATHENS”

THE MOTIVES OF TOURISTS’ PARTICIPATION IN MUSIC AND DANCE ACTIVITIES IN GREECE: THE “ONE-DAY TOUR IN ATHENS” CASE

TAKHS, A., GOULIMARHS, Δ., TSITSKARH, EY.

TAKIS, A., GOULIMARIS, D., TSITSKARI, EF.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της έρευνας ήταν η αξιολόγηση των κινήτρων συμμετοχής τουριστών σε μουσικοχορευτικά δρώμενα και συγκεκριμένα στη δράση «ONE- DAY TOUR IN ATHENS». Επιπρόσθετα διερευνήθηκε αν τα δημογραφικά χαρακτηριστικά (φύλο, ηλικία, εκπαίδευση) αποτελούν παράγοντες διαφοροποίησης των κινήτρων. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 100 συμμετέχοντες στις δραστηριότητες του «ONE-DAY TOUR IN ATHENS» στο κέντρο της Αθήνας, όλων των ηλικιών και διαφόρων εθνικοτήτων, που προέκυψαν από τυχαία δειγματοληψία, με ίση συμμετοχή ανδρών και γυναικών, γεγονός που εξηγείται από το γεγονός ότι όλοι οι χρήστες ήταν ζευγάρια. Χρησιμοποιήθηκαν 4 παράγοντες (διαχείριση άγχους, αναζωογόνηση, απόλαυση και πρόκληση) του ερωτηματολογίου Exercise Motivation Inventory-2 (EMI-2) των Markland και Ingledew (1997) οι οποίοι περιλάμβαναν συνολικά 19 ερωτήσεις προσαρμοσμένες στις ανάγκες της έρευνας. Οι απαντήσεις δόθηκαν σε ββάθμια κλίμακα τύπου Likert από το 0 έως το 5. Πραγματοποιήθηκε reliability analysis, t-test και One-Way Anova. Οι αναλύσεις αξιοπιστίας Cronbach α έδειξαν ικανοποιητικό βαθμό εσωτερικής συνοχής των παραγόντων (διαχείριση άγχους $\alpha=,92$, απόλαυση $\alpha=,68$ και πρόκληση $\alpha=,87$) με εξαίρεση τον παράγοντα αναζωογόνηση ($\alpha=,34$), ο οποίος εξαιρέθηκε από την συνέχεια των αναλύσεων. Από την ανάλυση των δεδομένων προκύπτει ότι οι τιμές της διαχείρισης άγχους είναι άνω του μετρίου ($MO=3,17$ - $TA=1,1$), της απόλαυσης είναι υψηλές ($MO=3,64$ - $TA=,72$) και της πρόκλησης ακόμη υψηλότερες ($MO=3,78$ - $TA=,88$). Ακόμη προκύπτει ότι η εκπαίδευση δεν αποτελεί παράγοντα διαφοροποίησης των κινήτρων. Στατιστικά σημαντικές διαφορές ως προς το φύλο βρέθηκαν στον παράγοντα απόλαυση ($t_{(98)}=2,00$, $p<.05$) με τις γυναίκες ($MO=3,78$ - $TA=,69$) να παρουσιάζουν υψηλότερες τιμές έναντι των ανδρών ($MO=3,50$ - $TA=,73$). Στατιστικά σημαντικές διαφορές ως προς την ηλικία βρέθηκαν στους 3 παράγοντες της έρευνας (διαχείριση άγχους $F_{(5,99)}=2,62$, $p<.05$, απόλαυση $F_{(5,99)}=3,81$, $p<.05$, και πρόκληση $F_{(5,99)}=2,34$, $p<.05$). Από τα δεδομένα φαίνεται ότι τις χαμηλότερες τιμές παρουσιάζουν οι ηλικιακές ομάδες: α) 16-25 στο παράγοντα διαχείριση άγχους ($MO=2,36$ - $TA=,89$) έναντι όλων των άλλων ηλικιακών ομάδων, β) άνω των 65 στον παράγοντα απόλαυση ($MO=2,87$ - $TA=,71$) έναντι των ηλικιακών ομάδων 16-25, 36-45, 46-55 και γ) άνω των 65 στον παράγοντα πρόκληση ($MO=2,93$ - $TA=,97$) έναντι όλων των άλλων ηλικιακών ομάδων. Συμπερασματικά φαίνεται ότι για τους τουρίστες η πρόκληση από την συμμετοχή σε μουσικοχορευτικά δρώμενα αποτελεί το ισχυρότερο κίνητρο, όχι όμως για τα άτομα της τρίτης ηλικίας τα οποία λαμβάνουν και την μικρότερη απόλαυση από την συμμετοχή. Τέλος η διαχείριση του άγχους είναι το λιγότερο ισχυρό κίνητρο για τους νεαρούς συμμετέχοντες.

Λέξεις κλειδιά: κίνητρα, μουσικοχορευτικά δρώμενα, one-day tour in Athens

ΑΝΙΧΝΕΥΣΗ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΚΛΑΣΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΧΟΡΟΥ**INVESTIGATION IN THE EDUCATIONAL TRAINING OF THE NEEDS OF CLASICAL AND CONTEMPORARY DANCE TEACHERS**

ΧΑΤΖΙΑΡΑΣ, Α.

CHATZIARAS, A.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η επιμόρφωση στην εκπαίδευση είναι απαραίτητη και αναγκαία για την εξέλιξη της επιστήμης του χορού, διότι βοηθάει τους εκπαιδευτικούς να έχουν ευρύτερο φάσμα νέων τεχνικών διδασκαλίας καθώς και καινοτόμες μεθόδους. Στην Ελλάδα, όπως αναφέρει ο Βεργίδης (2012), η επιμόρφωση θεσμοθετείται ουσιαστικά μετά τη μεταπολίτευση, στο πλαίσιο του αστικού εκσυγχρονισμού του κράτους. Η κοινωνική και πολιτική συγκυρία και η ισχυρή θέση των εκπαιδευτικών συνδικάτων, οδήγησαν στα πρώτα επιμορφωτικά σχήματα, που απευθύνονταν σε ευρύτερες ομάδες εκπαιδευτικών. Βασίζεται στην αναβάθμιση του πολυδιάστατου ρόλου των στελεχών καλλιτεχνικής εκπαίδευσης, καθώς και στην βελτίωση της αποτελεσματικότητας τους, προκειμένου να διαχειρίζονται με επιτυχία της σύγχρονες προκλήσεις, που συνδέονται τόσο με το ανθρώπινο δυναμικό, όσο και με τον ποιοτικό εκσυγχρονισμό του εκπαιδευτικού συστήματος στον χώρο της εκπαίδευσης του χορού. Ο σκοπός της παρούσης εργασίας είναι η διερεύνηση εκπαιδευτικών - επιμορφωτικών αναγκών των καθηγητών στην χορευτική εκπαίδευση στην Ελλάδα. Οι ερευνητικοί στόχοι αποτέλεσαν η καταγραφή της επιμόρφωσης που έχουν λάβει οι καθηγητές χορού καθώς και η ανάδειξη των πεδίων και των θεματικών ενοτήτων που θεωρούν σημαντικά για την επιμόρφωση τους. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 91 καθηγητές κλασικού και σύγχρονου χορού, όπου το 73,6% είναι γυναίκες ενώ το 26,4% άντρες. Οι συμμετέχοντες συμπλήρωσαν το ερωτηματολόγιο επιμόρφωσης του Λυρή (2017), τροποποιημένο για τις ανάγκες της συγκεκριμένης έρευνας. Οι ερωτήσεις απαντήθηκαν στην 7βάθμια κλίμακα τύπου Likert. Όσον αφορά τους τίτλους σπουδών, η πλειοψηφία έχει αποφοιτήσει από Ανώτερες σχολές (50,5%), ενώ το 84,8% των συμμετεχόντων εργάζονται σε ιδιωτικές σχολές. Το μπαλέτο επικρατεί σαν είδος διδασκαλίας (62,6%) ενώ τα αποτελέσματα φανερώνουν ότι η πλειοψηφία έχει πάνω από 20 χρόνια προϋπηρεσίας, γνωρίζει μια ξένη γλώσσα πολύ καλά και έχει πολύ καλή ικανότητα στην χρήση υπολογιστών. Η αξιολόγηση των επιμορφωτικών προγραμμάτων ανέδειξε την παιδοψυχολογία και την χορογραφία ως τις θεματικές με το μεγαλύτερο ενδιαφέρον και την αισθητική αγωγή και σημειογραφία με το μικρότερο. Καταλληλότερο φορέα επιμόρφωσης θεωρείται το πανεπιστήμιο και σαν περισσότερο αποτελεσματική παρεχόμενη επιμόρφωση αυτή των ανωτέρων σχολών, μέσω μάλιστα της βιωματικής τεχνικής. Επίσης έγινε συλλογή αρκετών προτάσεων που θα συμβάλουν στον μελλοντικό σχεδιασμό επιμορφωτικού προγράμματος.

Λέξεις κλειδιά: χορός, εκπαίδευση, επιμόρφωση, καθηγητές χορού

Ο ΧΟΡΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΥΡΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ
DANCING IN GREECE THROUGH A HISTORICAL RESEARCH OF NATIONAL GREEK BALLET

ΧΑΤΖΙΑΡΑΣ, Α.

CHATZIARAS, A.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η Εθνική λυρική σκηνή ιδρύθηκε το 1939 ως λυρικός θίασος στο τμήμα του βασιλικού θεάτρου (Εθνικό θέατρο). Είναι ένας φορέας πολιτισμού με αντικείμενο το λυρικό θέατρο. Ως παράρτημα του βασιλικού θεάτρου είχε έδρα στο κτήριο Τσίλερ της οδού Αγίου Κωνσταντίνου. Η πρώτη παράσταση δόθηκε στις 5 Μαρτίου 1940 με την οπερέτα του Γιόχαν Στράους «η νυχτερίδα». Με την μεταπολίτευση ο οργανισμός περιέρχεται στο Υπουργείο Πολιτισμού μέχρι και το 1994 που γίνεται Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, καθώς και από το έτος 2017 μεταφέρεται στις εγκαταστάσεις του κέντρου πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρου Νιάρχου (ΚΠΙΣΝ), όπου και στεγάζεται μέχρι και σήμερα. Ο σκοπός της έρευνας είναι η δημιουργία ενός ιστορικού αρχείου των χορευτών και χορογράφων της Ε.Λ.Σ. και το ερέθισμα για την έρευνα ήταν η μη ύπαρξη ολοκληρωμένου διασωθέν αρχείου. Για την πραγματοποίηση διενεργήθηκε ιστορική βιογραφική αναζήτησή των χορευτών μέσα από το αρχείο του Βασιλικού θεάτρου (Εθνικό θέατρο), από το διασωθέν αρχείο της Ε.Λ.Σ. καθώς και από πηγές έγκυρης πληροφόρησης μέσω Διαδικτύου. Επίσης έγινε συλλογή πληροφοριών μέσω ελεύθερων συζητήσεων με μαρτυρίες ανθρώπων που υπηρέτησαν στο θέατρο της Ε.Λ.Σ. , από δυο Α΄ χορευτές, από δυο χορογράφους, από ένα επιμελητή του μπαλέτου, καθώς και από δύο διευθυντές μπαλέτου. Ως αποτέλεσμα έχουμε την καταγραφή τριακοσίων είκοσι τριών χορευτών εκ των οποίων οι 194 ήταν γυναίκες και οι 129 άνδρες. Βρέθηκαν 38 πρώτοι χορευτές (20 γυναίκες & 18 άνδρες), 28 σολίστ (16 γυναίκες & 12 άνδρες), 21 κορυφαίοι (11 γυναίκες & 10 άνδρες). Το αρχείο χρήζει ως ιστορικό ντοκουμέντο και μπορεί να διατεθεί στο ευρύ κοινό.

21

Λέξεις κλειδιά: χορός, Ε.Λ.Σ., χορευτές, χορογράφοι, αρχείο Ε.Λ.Σ.

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ ΕΘΙΜΙΚΑ ΔΡΩΜΕΝΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΙΔΗΡΟΧΩΡΙΟΥ:ΛΑΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΝΟΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

CULTURAL CUSTOMERY EVENTS OF N. SIDIROHORI: FOLK CULTURE, IDENTITY AND REVITALIZATION OF TRADITION

PANTOS, M., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ., ΜΑΡΓΑΡΗ, Ζ.
RANTOS, M., GOULIMARIS, D., MARGARI, Z.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Το Σαμάκοβο της Ανατολικής Θράκης ήταν ξακουστό για τα μοναδικά του αποκριάτικα δρώμενα, τους «Σειμένηδες και Πιτεράδες». Με την μετεγκατάσταση των προσφύγων από το Σαμάκοβο στο Νέο Σιδηροχώρι Ροδόπης, η συνέχιση του εθίμου ήταν αναμενόμενη καθώς αποτελούσε σημαντική έκφραση του πολιτισμού και της παραδοσιακής ζωής των προσφύγων. Η κοινότητα, μετά την τραυματική εμπειρία της προσφυγιάς, με στόχο να διασφαλίσει την αυτονομία της και την ιδιαιτερότητά της εστιάζει, όπως ήταν φυσικό, στην ενίσχυση των δεσμών της με τον λαϊκό της πολιτισμό και την πολιτισμική της ταυτότητα προκειμένου να διασφαλίσει την πορεία της στο χρόνο. Εκκινώντας από την παραπάνω διαπίστωση, η παρούσα μελέτη πραγματεύεται τις εκφάνσεις της πολιτισμικής ταυτότητας των μελών της σύγχρονης κοινότητας του Νέου Σιδηροχωρίου Ροδόπης και εστιάζει στην προσέγγιση αυτών μέσω της επιτέλεσης και της (ανα)νοηματοδότησης των εθιμικών αποκριάτικων δρωμένων. Κύριος σκοπός της έρευνας είναι η μελέτη των μετασχηματισμών της επιτέλεσης του αποκριάτικου εθιμικού δρώμενου «Σειμένηδες και Πιτεράδες» και η ανάλυση των πρακτικών διαχείρισης και ανανοηματοδότησής του στη σύγχρονη εποχή. Σύμφωνα με τα ευρήματα της επιτόπιας έρευνας που πραγματοποιήθηκε με βάση την εθνογραφική μέθοδο (Buckland, 1999; Sklar 1991) υπό τους όρους της συμμετοχικής παρατήρησης (Γκέφου-Μαδιανού, 1997; Κυριακίδου-Νέστορος, 1981, 1993; Λυδάκη, 2001) και με βιβλιογραφική έρευνα από πρωτογενείς πηγές (Κιακίδης Θ., 1960), καθοριστικός αναδεικνύεται ρόλος του τοπικού Μορφωτικού Ομίλου, ο οποίος έχει αναλάβει τη διαχείριση και την τέλεσή του στην σύγχρονη κοινότητα. Οι μετασχηματισμοί που εντοπίζονται τόσο σε επίπεδο επιτελεστικό, όσο και σε επίπεδο νοηματοδοτήσεων φαίνεται πως υπηρετούν τις ανάγκες των μελών της κοινότητας του Νέου Σιδηροχωρίου και πως συντελούν στην διαμόρφωση νέων όρων για την (ανα)συγκρότηση και την (ανα)δήλωση των τοπικών πολιτισμικών ταυτοτήτων της. Από την ανάλυση των δεδομένων διαπιστώθηκε ότι οι μετασχηματισμοί που πραγματοποιήθηκαν, βοήθησαν στην «διατήρηση» και τη «διάσωση» του εθίμου που αναδεικνύεται σε κομβικό άξονα για τη (ανα)διαπραγμάτευση των σύγχρονων ταυτοτικών μορφωμάτων της.

Λέξεις κλειδιά: λαϊκός πολιτισμός, παράδοση, ταυτότητα, μετασχηματισμοί

Η ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΕ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥΣ ΧΟΡΟΥΣ

THE SATISFACTION OF ELDERLY PEOPLE PARTICIPATING IN TRADITIONAL DANCES

ΤΑΚΗΣ, Α., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.

TAKIS, A., GOULIMARIS, D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι η διερεύνηση του βαθμού της ικανοποίησης από το μάθημα ελληνικών παραδοσιακών χορών ηλικιωμένων ανθρώπων στο 1ο Κ.Α.Π.Η. του Δήμου Καλλιθέας. Επίσης διερευνήθηκε αν τα δημογραφικά χαρακτηριστικά αποτελούν παράγοντα διαφοροποίησης της ικανοποίησης τους. Η έρευνα απευθυνόταν στα εγγεγραμμένα μέλη του 1^{ου} Κ.Α.Π.Η. Καλλιθέας που παρακολουθούσαν μαθήματα ελληνικών παραδοσιακών χορών, ηλικίας 65-85 ετών. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 100 συμμετέχοντες, που προέκυψαν από τυχαία δειγματοληψία, με τη συμμετοχή των ανδρών να φτάνει το 49% και των γυναικών 51%. Το επίπεδο της ικανοποίησης των συμμετεχόντων διερευνήθηκε με τη χρήση του ερωτηματολογίου ικανοποίησης των Duda και Nicholls (1992), προσαρμοσμένο στις ανάγκες της συγκεκριμένης μελέτης. Οι απαντήσεις δόθηκαν σε 5βάθμια κλίμακα (1= συμφωνώ απόλυτα και 5= διαφωνώ απόλυτα). Οι χαμηλές τιμές δηλώνουν αυξημένη ικανοποίηση. Πραγματοποιήθηκε reliability analysis, t-test και One-Way Anova. Η αξιοπιστία του ερωτηματολογίου ελέγχθηκε μέσω της ανάλυσης αξιοπιστίας (Cronbach's $\alpha = ,84$). Από την ανάλυση των δεδομένων προκύπτει ότι η ικανοποίηση των συμμετεχόντων είναι υψηλή (ΜΟ=1,96 - ΤΑ=,68). Ακόμη προκύπτει ότι το φύλο, η ηλικία, η εκπαίδευση, η προγενέστερη χορευτική εμπειρία και η συχνότητα συμμετοχής ανά εβδομάδα δεν αποτελούν παράγοντες διαφοροποίησης της ικανοποίησης τους. Συμπερασματικά τα άτομα της τρίτης ηλικίας του ΚΑΠΗ φαίνεται να είναι ευχαριστημένοι από τα μαθήματα ελληνικών χορών. Προτείνεται η περαιτέρω διερεύνηση της ποιότητας υπηρεσιών που λαμβάνουν έτσι ώστε να βελτιωθεί ακόμη περισσότερο το επίπεδο ικανοποίησης τους.

Λέξεις κλειδιά: ικανοποίηση, ηλικιωμένοι, παραδοσιακοί χοροί

ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ
Αθλητικός Τουρισμός

BRANDING&KATHRINESWITZER: ΑΠΟ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ

BRANDING & KATHRINE SWITZER: FROM THE CONCEPTION TO THE REALISATION OF WOMEN'S MARATHON

ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΟΥ, Α., ΝΙΚΟΛΑΚΗΣ, Δ., ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΣ, Κ.

MELACHROINOU, A., NIKOLAKIS, D., ASTRAPELLOS, K.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

“Έμαθα ότι να τελειώσεις ένα μαραθώνιο δεν είναι μόνο μια αθλητική επίτευξη αλλά μια επιτυχία μυαλού. Μια επιτυχία μυαλού που λέει ότι τα πάντα είναι πιθανά “ (JohnHanc, theessentialrunner). Κάτι τέτοιο ίσως είχε το 1967 η Kathrine Switzer στο μυαλό της για αυτό και αποφάσισε να τρέξει τον μαραθώνιο της Βοστώνης. Από αυτή την πρώτη «επίσημη» απόπειρα ακολούθησε εκείνη του 1984 όπου στους αγώνες του Λος Άντζελες φιλοξενήθηκε για πρώτη φορά στην ολυμπιακή ιστορία αγώνας Μαραθωνίου γυναικών. Κοιτάζοντας πίσω από την αρχαιότητα ακόμα η θέση της γυναίκας μέσα σε αθλητικούς αγώνες ήταν κάτι το αμφιλεγόμενο. Σκοπός της παρούσας εργασίας ήταν η καταγραφή της σταδιακής συμμετοχής των γυναικών σε αθλητικά δρώμενα μέχρι την αναγνώριση του γυναικείου Μαραθωνίου ως θεσμό. Η πραγματοποίηση της έρευνας αυτής έγινε με τη χρήση κυρίως των άρθρων και των βιβλίων που γράφτηκαν σχετικά με την αθλήτρια είτε από την ίδια είτε από άλλους συγγραφείς μέσω του διαδικτύου. Τώρα 52 χρόνια αργότερα οι γυναίκες συμμετέχουν σε αγώνες αντοχής με σημαντικά ρεκόρ και θέλοντας να περάσουν ένα διαρκές μήνυμα ισότητας μεταξύ των δύο φύλων. Με αυτή την εργασία θα προσπαθήσουμε να αποκωδικοποιήσουμε τις διαδικασίες θεσμοποίησης του γυναικείου Μαραθωνίου και την καταγραφή της σταδιακής συμμετοχής της γυναίκας σε αθλητικά δρώμενα αναδεικνύονται έτσι σημαντικές πτυχές της παρουσίας της στο χώρο του αθλητισμού και δημιουργώντας ταυτόχρονα τα χαρακτηριστικά για την αναγνώριση του ως θεσμό.

Λέξεις κλειδιά: μαραθώνιος, Kathrine Switzer, γυναίκες αθλήτριες

Η ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΩΝ ΕΣΦΑΛΜΕΝΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΣΤΟ ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

THE INFLUENCE OF WRONG MODELS IN MARKETING OF SPORTS PRODUCTS

ΠΟΥΛΑΚΙΔΑΣ, Δ.

POULAKIDAS, D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η βιομηχανία του αθλητισμού είναι μία τεράστια, ταχέως και συνεχώς αναπτυσσόμενη επιχείρηση, σύμφωνα με τον Κο (2013). Η αγορά αυτή καθορίζεται κατά πολύ από τις εταιρίες αθλητικής ένδυσης και εξοπλισμού, οι οποίες τις τελευταίες δεκαετίες επεκτείνονται και στην αγορά μόδας. Με αφορμή «τα παράδοξα του Μ. J. Fox», δηλαδή πώς ένα brand δέχεται να ταυτιστεί το προϊόν του με ένα κακό πρότυπο και πως διαχειρίζεται μία εταιρία την ταύτιση ή την μη ταύτιση του προϊόντος με το πρόσωπο που το διαφημίζει, η παρούσα εργασία καταπιάνεται με τον αθλητικό εξοπλισμό και το σήμα του ως προϊόν και μελετά τη θετική ή αρνητική ταύτιση και επιρροή των αθλητών που επιλέγονται από τις αθλητικές εταιρίες να διαφημίσουν τα προϊόντα τους. Σκοπός της εργασίας ήταν να απεικονίσει την κατάσταση που επικρατεί στις τακτικές μάρκετινγκ εταιριών αθλητικού εξοπλισμού την τελευταία 30ετία σχετικά με την ταύτιση των προϊόντων με τα πρόσωπα που τα διαφημίζουν, αλλά και των σημάτων με το αθλητικό μάρκετινγκ, ένα πεδίο που χαρακτηρίζεται οριοθετημένο αλλά βιβλιογραφικά ανεξερεύνητο. Η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε είναι η ανασκόπηση της θεωρίας και της βιβλιογραφίας, που αναζητήθηκαν μέσω της βιβλιογραφικής βάσης google scholar. Μελετήθηκαν επίσης τακτικές μάρκετινγκ της τελευταίας 30ετίας, όπως η χρησιμοποίηση αθλητών με αρνητικό προφίλ, με κύριο ερευνητικό ερώτημα αν αποδίδουν αυτές οι τακτικές. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι συχνά δημιουργούνται προβλήματα σχετικά με την ταύτιση των αθλητών που διαφημίζουν αθλητικό εξοπλισμό, ιδιαίτερα όταν ο πρεσβευτής-αθλητής έχει συνδεθεί με ανήθικες και ειδεχθείς πράξεις και οι εταιρίες προσπαθούν με τρόπο συμβατικό ή αντισυμβατικό να προστατεύσουν την εικόνα του brand τους. Το γεγονός αυτό σταθμίζεται από την εταιρία και επιλέγεται ο τρόπος αντιμετώπισης, αφού τελικώς έχει φανεί πως το καταναλωτικό κοινό δεν αποστρέφεται τους «κακούς πρεσβευτές» και την ταύτιση τους με τα προϊόντα, αλλά επηρεάζεται θετικά αφού διεγείρεται η περιέργεια και το ενδιαφέρον τους, με αποτέλεσμα να επιτυγχάνεται η ταύτιση που οι marketers επιδιώκουν.

Λέξεις κλειδιά: μάρκετινγκ, διαφήμιση, πωλήσεις, πρότυπο, αθλητής

Ο “ΝΟΜΟΣ BALE” ΚΑΙ Η ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΟΥ GDPR (GENERAL DATA PROTECTION REGULATION) ΣΤΗ ΜΕΤΑΓΡΑΦΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

“BALE LAW” AND GDPR (GENERAL DATA PROTECTION REGULATION) EFFECT ON FOOTBALL TRANSFER POLICY

ΠΟΥΛΑΚΙΔΑΣ, Δ., ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ, Δ.
ΡΟΥΛΑΚΙΔΑΣ, D., CHATZIANTONΙΟΥ, D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η προστασία χρήσης και διάθεσης των προσωπικών δεδομένων έχει ρυθμιστεί από το 1995. Με την εισαγωγή στην ευρωπαϊκή έννομη τάξη του Ευρωπαϊκού Κανονισμού 2016/679/ΕΕ (GDPR), στις 25.05.2018, η σχετική νομοθεσία αυστηροποιήθηκε, επενεργώντας βαθιά σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής. Ο αθλητισμός δεν έμεινε ανεπηρέαστος και τον τελευταίο χρόνο παρατηρείται μία μυστικοπάθεια, κυρίως σχετικά με τα ιατρικά στοιχεία και το «ιατρικό απόρρητο» των αθλητών (Mostert, Bredenoord, Biesart, van Delden, 2016). Ο Βρετανός ποδοσφαιριστής Gareth Bale ήταν αυτός που απαγόρευσε τη δημοσιοποίηση προσωπικών στοιχείων που αφορούν στην υγεία του. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν η διερεύνηση της επιρροής της εφαρμογής του Κανονισμού Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων στη μεταγραφική πολιτική των ομάδων στο ποδόσφαιρο. Η μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε ήταν η ανασκόπηση της βιβλιογραφίας. Συγκεκριμένα, μελετήθηκε το άρθρο 16 της Συνθήκης Λειτουργίας Ευρωπαϊκής Ένωσης και ο 2016/679/ΕΕ Κανονισμός (GDPR) και αναζητήθηκε το πεδίο εφαρμογής στο σύγχρονο ποδόσφαιρο. Καταγράφηκε η πολιτική των Ομοσπονδιών διαφορετικών αθλημάτων και ομάδων, περιοριστικά στην Ευρώπη και των πλατφορμών πληροφοριών (Transfermarkt, κλπ). Επιπλέον, ορίστηκαν, με βάση τη θεωρία, τα κριτήρια επιλογής ενός ποδοσφαιριστή από μία ομάδα και πόσο επηρεάζει το ιατρικό του ιστορικό. Αναφέρονται περιπτώσεις ποδοσφαιριστών που λόγω του ιατρικού τους ιστορικού δεν πραγματοποίησαν μετεγγραφή, αθλητών που δημοσιοποίησαν ιατρικά στοιχεία, αλλά και αθλητών που απέκρυψαν ιατρικά στοιχεία και οι συνέπειες των παραπάνω αποφάσεων. Εικάζεται ότι στο σύγχρονο ποδόσφαιρο αν και σύννομη, η τήρηση του GDPR από τις ομάδες και τους αθλητές είναι μάλλον αδύνατη. Το ποδόσφαιρο είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με πολλούς σημαντικούς οικονομικούς τομείς όπως ο στοιχηματισμός, το εμπόριο και ο αθλητικός τουρισμός, συνεπώς όσο ευαίσθητα και αν είναι τα ιατρικά στοιχεία και όσο και αν επιθυμεί και δικαιούται ένας αθλητής να τα αποκρύψει, η επιθυμία και η ανάγκη των ενδιαφερόμενων θα υπερισχύει, ακόμα και αν τα πρόστιμα μπορούν να φτάσουν στο 4% του τζίρου μίας ποδοσφαιρικής ανώνυμης εταιρίας (Engan, 2017).

Λέξεις κλειδιά: προσωπικά δεδομένα, gdpr, ιατρικά δεδομένα, πλατφόρμες δεδομένων

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ 36ου ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

36TH GREEK NATIONAL LAWYER'S CHAMPIONSHIP ORGANIZATION REVIEW

ΠΟΥΛΑΚΙΔΑΣ, Δ., ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ, Δ., ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΣ, Κ.
ΡΟΥΛΑΚΙΔΑΣ, D., CHATZIANTONIOU, D., ASTRAPELLOS, K.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Ο θεσμός του Πανελληνίου Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου Δικηγορικών Συλλόγων (Π.Π.Δ.Σ.) ξεκίνησε το 1983. Οι ομάδες 35 δικηγορικών συλλόγων, σχεδόν 600 δικηγόροι από Ελλάδα και Κύπρο, συμμετέχουν σε αυτό το μεγάλο αθλητικό θεσμό που έχει καταξιωθεί στη συνείδηση των νομικών της επικράτειας. Σκοπός της έρευνας είναι να διερευνήσει την εφαρμογή των παραγόντων οργάνωσης, δηλαδή το σχεδιασμό, τη στελέχωση προσωπικού, την οργάνωση προσωπικού, τη διαχείριση οικονομικών, τα ΜΜΕ, το marketing, το risk management, στα στάδια οργάνωσης του Πρωταθλήματος. Η μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε είναι η μελέτη περίπτωσης και η ανασκόπηση της βιβλιογραφίας. Μελετήθηκε η δομή του πρωταθλήματος από το 1983 έως και το 2019 και επιχειρήθηκε μία σύγκριση με τη γενικότερη δομή του Παγκοσμίου Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου Δικηγόρων "Mundianocat". Συγκεκριμένα, έγινε αναγωγή της θεωρίας στην περίπτωση της διοργάνωσης 36ο Π.Π.Δ.Σ. ΡΟΔΟΠΗ 2020 και μελετήθηκαν όλα τα στάδια πλην της αξιολόγησης, αφού η τελική φάση θα πραγματοποιηθεί τον Ιούνιο 2020. Η διοργάνωση εξετάστηκε ως εκδήλωση αθλητικού τουρισμού και ως εκδήλωση μικρής εμβέλειας και ερευνήθηκε η εφαρμογή των κανόνων θεωρίας από τη δήλωση ανάληψης έως και την έναρξη της προκριματικής φάσης, στο διάστημα Αύγουστος 2019 - Ιανουάριος 2020. Συμπερασματικά, παρατηρήθηκε διαφορά στη δομή και την οργάνωση της ελληνικής με την παγκόσμια διοργάνωση, κυρίως λόγω κεντρικής και μη διαχείρισης. Επιβεβαιώθηκε ότι η θεωρία μπορεί να εφαρμοστεί στη συγκεκριμένη διοργάνωση με μικρές διαφοροποιήσεις. Αυτές πηγάζουν από τη διαχείριση και τη στελέχωση και όχι από την οικονομική κατάσταση, όπως αρχικά υποτέθηκε. Τελικά, η εφαρμογή της θεωρίας στην οργάνωση εκδηλώσεων μικρής εμβέλειας μοιάζει εφικτή και μάλλον επιβεβλημένη, καθώς εξασφαλίζει καλύτερη ποιότητα και ταχύτερη εξέλιξη στην οργάνωση τέτοιου είδους events.

Λέξεις κλειδιά: ποδόσφαιρο, mundianocat, δικηγορικό πρωτάθλημα, οργάνωση, στάδια οργάνωσης

ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΣΕ ΥΠΑΙΘΡΙΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ**EVALUATION OF SERVICE QUALITY IN OUTDOOR ACTIVITIES OF FITNESS CENTERS**

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Ε., ΚΩΣΤΑ, Γ.

ΠΑΡΑΔΟΡΟΥΛΟΥ, Ε., COSTA, G.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοποί της παρούσας έρευνας ήταν: α) να καταγραφεί ο βαθμός ικανοποίησης της ποιότητας των υπηρεσιών σε δραστηριότητες αναψυχής σε εξωτερικούς χώρους από ασκούμενους σε γυμναστήρια, τις οποίες διοργάνωσε το γυμναστήριο όπου ήταν μέλη και β) να διερευνηθούν οι πιθανοί λόγοι που έλαβαν μέρος στις προσφερόμενες δράσεις. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 101 μέλη (50 άνδρες και 51 γυναίκες) από τέσσερα διαφορετικά γυμναστήρια της Θεσσαλονίκης, τα οποία συμμετείχαν σε ποικίλες δράσεις αναψυχής των γυμναστηρίων τους πχ. Spinning στην παραλία Θεσσαλονίκης, στίβος περιπέτειας, εκδρομή στον Όλυμπο κτλ. Για τη συλλογή των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε ανώνυμο τροποποιημένο ερωτηματολόγιο αξιολόγησης της ποιότητας υπηρεσιών σε γυμναστήρια των Alexandris, Zahariadis, Tsorbatzoudis & Grouios (2004), το οποίο αποτελούταν από πέντε δημογραφικές ερωτήσεις, 26 ερωτήσεις κλειστού τύπου σε 5βάθμια κλίμακα τύπου Likert (όπου, 1=διαφωνώ απόλυτα, 5=συμφωνώ απόλυτα) και πέντε ερωτήσεις ανοικτού τύπου. Η εγκυρότητα όλου του ερωτηματολογίου κρίθηκε ικανοποιητική (Cronbach alpha = 0,89). Για την ανάλυση των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε το στατιστικό πρόγραμμα SPSS 23.0 (Statistical Package for Social Sciences) και για την καταγραφή των ποσοστών χρησιμοποιήθηκε ανάλυση συχνοτήτων (frequencies) και ανάλυση περιγραφικών στοιχείων (descriptive statistics). Οι ερωτηθέντες ήταν κατά βάση 18-30 ετών, με πανεπιστημιακή εκπαίδευση. Από τα αποτελέσματα φάνηκε ότι οι συμμετέχοντες έμειναν ευχαριστημένοι, καθώς θεώρησαν ότι οι αθλητικές εγκαταστάσεις ήταν καθαρές, ο προπονητής ήταν αξιόπιστος, οι προτάσεις τους λαμβάνονταν υπόψη από την διοίκηση του γυμναστηρίου και οι δράσεις σε εξωτερικούς χώρους βοηθούσαν στην βελτίωση της ψυχολογικής τους κατάστασης. Επίσης, οι λόγοι που συμμετείχαν στις προσφερόμενες δράσεις ήταν για να βελτίωση της ψυχολογία, για ψυχαγωγία και για αλλαγή περιβάλλοντος τόσο στον χώρο που γυμνάζονται αλλά και από το αστικό περιβάλλον. Συμπερασματικά, τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας υποδεικνύουν πως η πλειοψηφία πιστεύει ότι είναι καλό να υπάρχουν δράσεις που διοργανώνουν γυμναστήρια, σε εξωτερικούς χώρους και θέλουν να πραγματοποιούνται πάνω από τέσσερις φορές το χρόνο. Τα αποτελέσματα της ποιότητας υπηρεσιών δείχνουν επίσης θετικά σημάδια σε όλες τις μεταβλητές εκτός από τον παράγοντα αποδυτήρια, καθώς λόγω της φύσης των δραστηριοτήτων δεν μπορούσαν να υπάρχουν στον χώρο.

Λέξεις κλειδιά: ποιότητα παροχής υπηρεσιών, υπαίθριες δραστηριότητες, γυμναστήρια

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ ΖΩΗΣ: ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

IMPORTANCE OF SOFT SKILLS: A LITERATURE REVIEW

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Ι., ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΣ, Δ.

VASILIADES, I., GARGALIANOS, D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Οι μεταβολές στο εργασιακό περιβάλλον και στα πρότυπα πρόσληψης στελεχών έχουν οδηγήσει σε επανεξέταση των δεξιοτήτων και των χαρακτηριστικών που χρειάζονται να έχουν οι άνθρωποι για να βρουν μία κατάλληλη εργασία ή να δημιουργήσουν μία δική τους (Osman, Girardi & Paull, 2012). Ισχυρό «σύμμαχο» για την επαγγελματική αποκατάσταση αποτελούν οι δεξιότητες ζωής. Ο όρος περιγράφει «... τις δεξιότητες και τις ικανότητες που χρειάζονται οι άνθρωποι για να επιτύχουν στη ζωή τους στο πλαίσιο της κοινωνικοπολιτιστικής τους πραγματικότητας, μέσω της προσαρμογής, της διαμόρφωσης και της επιλογής των περιβαλλόντων τους» (Binkley, Sternberg, Jones, Nohara, Murray, & Clermont, 2005). Τέτοιες δεξιότητες είναι η επικοινωνία, η επίλυση σύνθετων προβλημάτων υπό πίεση, η επίλυση προβλημάτων, η διαχείριση του χρόνου, η ομαδική λειτουργία, οι δεξιότητες διαπραγμάτευσης, η οικοδόμηση της ομάδας κ.α. (Kumar, 2017). Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν η εύρεση πληροφοριών που να αναφέρονται στις δεξιότητες ζωής και να εξηγούν την σπουδαιότητά τους. Χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος της ανασκόπησης της βιβλιογραφίας μέσω του εικονικού ιδιωτικού δικτύου (VPN) του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, το οποίο επιτρέπει την πρόσβαση στην διαδικτυακή πύλη HEAL-LINK. Οι μηχανές αναζήτησης που χρησιμοποιήθηκαν ήταν το Google Scholar και το Scopus, το οποίο προσφέρει πρόσβαση στα επιστημονικά περιοδικά του εκδοτικού οίκου Elsevier. Οι λέξεις-κλειδιά που χρησιμοποιήθηκαν για την εύρεση των άρθρων ήταν «soft skills», «soft skills in sports industry», «soft skills importance», «soft skills in today's workplace», «soft skills in sports». Κριτήρια για την ένταξη ενός άρθρου στο ενδιαφέρον της εργασίας ήταν: α) η άμεση αναφορά στη σπουδαιότητα των δεξιοτήτων ζωής και β) να είναι μεταγενέστερο του 2000. Τελικά συγκεντρώθηκαν 20 άρθρα. Τα αποτελέσματα της έρευνας τονίζουν της σπουδαιότητα των δεξιοτήτων ζωής, ως στοιχείο για την επιτυχία στο επαγγελματικό τομέα και επισημαίνεται το γεγονός της αναγνώρισής τους σε όλους τους τομείς, περιλαμβανομένου και του αθλητισμού.

Λέξεις κλειδιά: δεξιότητες ζωής, τεχνικές γνώσεις, επαγγελματισμός, αθλητισμός, προσληψιμότητα

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΠΙΛΟΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ISO ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ

CULTURAL TOURISM AND THE ISO STANDARD PILOT IMPLEMENTATION AT CULTURAL ASSOCIATIONS

ΧΑΤΖΗΦΩΤΙΟΥ, Α.¹, ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ.²

CHATZIFOTIΟΥ, Α.¹, YFANTIDΟΥ, Γ.²

¹ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ - ²ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

¹HELLENIC OPEN UNIVERSITY - ²DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Ο τουρισμός και ο πολιτισμός ήταν πάντα δύο έννοιες με αλληλένδετη μεταξύ τους ιστορικά σχέση, καθώς το πολιτιστικό κεφάλαιο απαρτίζει αναπόσπαστο δομικό στοιχείο της ανάπτυξης του τουρισμού, ενώ η επιθυμία των τουριστών για γνωριμία και επαφή με τα υλικά και πνευματικά πολιτιστικά στοιχεία ενός τόπου αποτελούν κίνητρο άμεσα συνδεδεμένο με την έννοια του τουριστικού φαινομένου. Το θέμα της ποιότητας αλλά και της διασφάλισης της στην τουριστική βιομηχανία, τόσο σε επίπεδο προϊόντων και υπηρεσιών όσο και σε επίπεδο διοικητικής ηγεσίας, προκαλεί ιδιαίτερο επιχειρηματικό ενδιαφέρον διεθνώς. Οι σύγχρονες επιχειρήσεις κατανοούν ότι η αποτελεσματικότητά τους, η αποδοτική και κερδοφόρα διαχείρισή τους και κατ' επέκταση η επιβίωσή τους είναι άμεσα συνυφασμένες με την δημιουργία κουλτούρας ποιότητας και την εφαρμογή αποτελεσματικής ηγεσίας, για να ανταπεξέλθουν στις δύσκολες συνθήκες του νέου ανταγωνιστικού τουριστικού περιβάλλοντος αλλά και των ιδιαίτερων πλέον απαιτήσεων των πελατών. Η έρευνα αυτή σχεδιάστηκε για να διερευνηθεί η παρούσα κατάσταση των πολιτιστικών συλλόγων σε τομείς διαχείρισης και βελτίωσης της ποιότητας των υπηρεσιών τους με σκοπό τη χρηματοδότησή τους και πραγματοποιήθηκε στους πολιτιστικούς συλλόγους του νομού Ροδόπης. Χρησιμοποιήθηκε ως όργανο μέτρησης το ερωτηματολόγιο της κυρίας Πισσανίδου που αφορά τον κλάδο του τουρισμού και της κυρίας Κασάπη που αφορά τους αθλητικούς συλλόγους και τροποποιήθηκαν δημιουργώντας το ερωτηματολόγιο της έρευνας των πολιτιστικών συλλόγων αποτελούμενο από 54 ερωτήσεις (6 κλειστού τύπου και 48 5βαθμιας κλίμακας Likert). Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν οι 117 πολιτιστικοί σύλλογοι του νομού Ροδόπης, από τους οποίους κατέστη δυνατή η τηλεφωνική επικοινωνία με 54 από αυτούς, στάλθηκαν 48 ηλεκτρονικά ερωτηματολόγια μέσω e-mail και απαντήθηκαν τα 37 αποτελώντας το 68,52% του ποσοστού συμμετοχής. Σύμφωνα με την συνολική έρευνα διαπιστώνεται ότι οι πολιτιστικοί σύλλογοι έχουν σαν κύριο στόχο τους την ικανοποίηση των μελών τους και γνωρίζοντας στο μεγαλύτερο ποσοστό τους την ύπαρξη του προτύπου ISO μαρτυρούν ότι το κυριότερο κίνητρό τους για μια ενδεχόμενη πιστοποίηση είναι η βελτίωση της εσωτερικής επικοινωνίας μεταξύ διοίκησης και μελών, η βελτίωση των τελικών υπηρεσιών τους και η γενικότερη πολιτική ποιότητας, η οποία μπορεί να έρθει μέσα από δυνατή ηγεσία με όραμα και ξεκάθαρους στόχους. Ωστόσο σημαντικά εμπόδια αναδύθηκαν από την έρευνα. Συμπερασματικά η πιστοποίηση κατά ISO στους πολιτιστικούς συλλόγους θα έλυε πολλά θέματα από αυτά που είναι αναγκαία για την σωστή και εύρυθμη λειτουργία τους.

Λέξεις κλειδιά: εναλλακτικές μορφές τουρισμού, πολιτιστικός τουρισμός, πολιτιστικοί σύλλογοι, πολιτιστική χορηγία, δρόμοι του μεταξιού, πρότυπα ISO

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ - ΕΝΑΣ ΚΕΡΔΟΦΟΡΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ

ADVENTURE TOURISM AND CULTURAL TOURISM – A WINNING COMBINATION

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ, Ν. Φ., ΚΩΣΤΑ, Γ., ΡΗΓΑΛΟΣ, Δ., ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΚΟΣ, Α., ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΣ, Δ.
KARAGIANNIS, N. F., COSTA, G., RIGALOS, D., KONSTANTINAKOS, A., GARGALIANOS, D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Το τουριστικό μοντέλο της Ελλάδας από τη γένεση του τουρισμού στη χώρα, στηρίχθηκε στον αρχαιολογικό πλούτο που διαθέτει και στο μοντέλο 4s (sea, sun, sand, sex), λόγω των ευνοϊκών καιρικών συνθηκών και του περιβάλλοντος που τη χαρακτηρίζει. Ο Παρθενώνας αποτελεί πόλος έλξης για δυο εκατομμύρια τουρίστες ετησίως. Αξιοθέατα όπως οι Δελφοί ή η πόλη της Κνωσού δέχονται ετησίως χιλιάδες επισκέπτες. Το γεγονός αυτό μας αποδεικνύει ότι ο ελληνικός χώρος διαθέτει μεγάλο πλούτο σε αρχαιολογικό επίπεδο. Άρα το συγκεκριμένο είδος τουρισμού αποτελεί έναν από τους πυλώνες της εγχώριας οικονομίας. Τα τελευταία πενήντα χρόνια ξεκίνησε να αναπτύσσεται στη χώρα μας ένα διαφορετικό είδος τουρισμού που είναι ο τουρισμός περιπέτειας, ο οποίος εντάσσεται στον τομέα των εναλλακτικών μορφών τουρισμού και προσελκύει πολλές φορές τουρίστες με ειδικά ενδιαφέροντα. Μεγάλο μέρος του τουρισμού περιπέτειας αποτελούν οι υπαίθριες δραστηριότητες. Ως υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής, ορίζουμε δραστηριότητες που υλοποιούνται σε φυσικό περιβάλλον με σκοπό τη ψυχαγωγία των συμμετεχόντων και τη παροχή πληροφοριών σχετικά με το τόπο που βρίσκονται και όχι την επίτευξη κάποιου συγκεκριμένου στόχου. Η ύπαρξη αυτών των δυο ειδών τουρισμού, δημιούργησε το σκοπό αυτής της εργασίας, δηλαδή εάν υφίσταται η δυνατότητα να συνδυαστούν και να δημιουργήσουν ένα τουριστικό μοντέλο ελκυστικό και προσίτο για το μεγαλύτερο μέρος του παγκόσμιου πληθυσμού. Η μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε ήταν η ανασκόπηση της βιβλιογραφίας καθώς και η θεωρητική ανάλυση του εκάστοτε περιβάλλοντος σχετικά με το συνδυασμός επίσκεψης ενός αρχαιολογικού χώρου και την υλοποίηση μιας υπαίθριας δραστηριότητας κοντά στο περιβάλλον αυτό. Οι θεωρητικές έννοιες που αναζητήθηκαν στην ανασκόπηση της βιβλιογραφίας είναι ο τουρισμός περιπέτειας, ο πολιτιστικός τουρισμός και οι υπαίθριες τουριστικές δραστηριότητες αναψυχής. Τα αποτελέσματα της έρευνας, στα συγκεκριμένα έξι μέρη της Ελλάδας, έδειξαν ότι ο συνδυασμός του πολιτιστικού τουρισμού και του τουρισμού περιπέτειας είναι εφικτός, καθώς και ότι αυτός ο συνδυασμός πιθανά να προσελκύσει μεγαλύτερο εύρος του τουριστικού κοινού και να επιμηκύνει τη περίοδο διαμονής του.

Λέξεις κλειδιά: υπαίθριες δραστηριότητες, πολιτιστικός τουρισμός, εναλλακτικός τουρισμός, τουρισμός περιπέτειας

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΩΝ ΟΓΚΟΛΟΓΙΚΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΩΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ ΣΤΗ ΨΥΧΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΥΕΞΙΑ: ΜΕΤΑ-ΑΝΑΛΥΣΗ

THE EFFECT OF PARTICIPATION OF PEDIATRIC ONCOLOGY PATIENTS IN SUMMER CAMP PROGRAMS ON PSYCHOSOCIAL WELLBEING: A META-ANALYSIS

NANH, Σ., ΜΑΤΣΟΥΚΑ, Ο.

NANI, S., MATSOUKA, O.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η διάγνωση του καρκίνου στη παιδική ηλικία, καθώς και οι επώδυνες κλινικές παρεμβάσεις που υπόκεινται οι ασθενείς κατά τη διάρκεια της θεραπείας τους, αποτελούν σημαντικούς παράγοντες, οι οποίοι ευθύνονται για την επιδείνωση της ψυχοκοινωνικής ευεξίας του παιδιού. Πιο συγκεκριμένα, οι ασθενείς παρουσιάζουν έντονο άγχος, κατάθλιψη, χαμηλά επίπεδα αυτοεκτίμησης, καθώς και κοινωνική απομόνωση (Mustian, Sprod, Janelsins, Peppone & Mohile, 2012). Δεδομένου όλων των παραπάνω, έχει υπάρξει ένα αυξανόμενο ενδιαφέρον για τη δημιουργία εξειδικευμένων καλοκαιρινών κατασκηνώσεων για παιδιατρικούς ογκολογικούς ασθενείς, οι οποίες έχουν ως κύριο στόχο την υλοποίηση πληθώρας δραστηριοτήτων αναψυχής, προκειμένου τα παιδιά να βιώνουν τις χαρές μιας «κανονικής παιδικής ηλικίας», συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό ουσιαστικά στην ενίσχυση της ψυχοκοινωνικής τους ευεξίας (Neville, Moothathamby, Naganathan, Huynh & Moola, 2019). Σκοπός της παρούσας ανασκόπησης ήταν η διερεύνηση μελετών, οι οποίες αξιολογούσαν την επίδραση της συμμετοχής παιδιατρικών ογκολογικών ασθενών σε προγράμματα καλοκαιρινών κατασκηνώσεων στη ψυχοκοινωνική ευεξία αυτών. Αξιολογήθηκαν ως επί το πλείστον έρευνες, οι οποίες εστίαζαν σε παιδιά και έφηβους ηλικίας από 6 έως και 18 ετών, που είχαν διαγνωσθεί με διάφορες μορφές καρκίνου. Πραγματοποιήθηκε βιβλιογραφική διερεύνηση σε δύο ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων, “Google Scholar” και “PubMed” για τα έτη 2007-2018 με τις λέξεις κλειδιά: “summer camp”, “pediatric oncology patients”, “psychosocial well-being”. Από τα αποτελέσματα της παρούσας ανασκοπικής μελέτης διαπιστώθηκε πως η συμμετοχή των παιδιατρικών ογκολογικών ασθενών σε προγράμματα καλοκαιρινών κατασκηνώσεων, διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο για την ενίσχυση των κοινωνικών σχέσεων, τη μείωση της κοινωνικής απομόνωσης, του άγχους και της κατάθλιψης, καθώς και την αύξηση της αντιληπτής αυτοεκτίμησης. Συμπερασματικά, η συμμετοχή των παιδιατρικών ογκολογικών ασθενών σε προγράμματα καλοκαιρινών κατασκηνώσεων κρίνεται αναγκαία για την ενίσχυση της ψυχοκοινωνικής ευεξίας αυτών κατά τη διάρκεια της θεραπείας που υποβάλλονται.

Λέξεις κλειδιά: καλοκαιρινή κατασκήνωση, ψυχοκοινωνική ευεξία, παιδιατρικοί ογκολογικοί ασθενείς

Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΧΑΡΤΑΣ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΔΡΑΜΑΣ

CHARTER DESIGN OF SPORT TOURISM OF PERFECTURE OF DRAMA

ΗΛΙΑΔΟΥ, Β., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ., ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΣ, Δ., ΚΟΥΘΟΥΡΗΣ, Χ., ΝΤΟΜΠΡΙΚΗ, Ε.
ΙΛΙΑΔΟΥ, V., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, G., GARGALIANOS, D., ΚΟΥΤΗΟΥΡΗΣ, C., ΝΤΟΜΠΡΙΚΗ, Ε.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η λέξη τουρισμός προέρχεται από τη γαλλική λέξη tour και την αγγλική λέξη touring που σημαίνει περιήγηση. Κάθε ερευνητής προσεγγίζει τον όρο από έναν διαφορετικό τομέα, όπως κοινωνικό, περιβαλλοντικό, πολιτιστικό, κλπ., ανάλογα με τα ενδιαφέροντά του και αυτό γίνεται επειδή ο τόπος παρουσιάζει διαφορετικό ενδιαφέρον για την προσέλευση τουριστών. Προορισμός είναι ένα πακέτο από υπηρεσίες και υποδομές, με σαφείς γεωγραφικές αναφορές και πολυδιάστατα ποιοτικά χαρακτηριστικά. Το κλίμα, η γεωμορφολογία και οι περιβαλλοντικές συνθήκες της χώρας μας συνθέτουν τύπους κατάλληλους για την ανάπτυξη του αθλητικού τουρισμού (sport tourism). Παράλληλα, η αναγνώριση της άσκησης ως σημαντικού παράγοντα διατήρησης και παραγωγής της σωματικής, πνευματικής και ψυχικής υγείας, καθώς και ως μέσου θεραπευτικής αγωγής οδηγεί στην αξιοποίηση και ανάδειξη του αθλητικού τουρισμού. Ο αθλητικός τουρισμός χαρακτηρίζεται ως ολοκληρωμένη τουριστική εμπειρία, στην οποία τα αθλήματα βρίσκονται στο κέντρο της διαδικασίας. Με βάση τον αθλητισμό ο τουρισμός χωρίζεται σε επαγγελματικό τουρισμό ενεργητικό (προπονητές, αθλητές) και παθητικό (βοηθητικό προσωπικό, παράγοντες) και τον τουρισμό αναψυχής ενεργητικό (διακοπές για αθλητική δραστηριότητα) και παθητικό (θεατές, νοσταλγοί). Σκοπός της εργασίας είναι η δημιουργία χάρτας με τις «εναλλακτικές» δραστηριότητες που μπορεί να κάνει κάποιος στον νομό Δράμας και η ανάπτυξη του αθλητικού τουρισμού στην περιοχή. Ο ποταμός Νέστος, το σπήλαιο των πηγών του Αγγίτη (Μαάρα), το δάσος της Ελατιάς (Καρά Ντερέ), το Φαλακρό Όρος, το Μενοίκιο Όρος και το δάσος του Φρακτού βοηθούν στην ανάπτυξη αυτής της χάρτας. Δείγμα της εργασίας είναι οι πρόεδροι και οι προπονητές σωματείων, στοιχεία τα οποία παραχωρήθηκαν από την Περιφερειακή Ενότητα Δράμας. Η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε είναι η ανασκόπηση της βιβλιογραφίας και η ποιοτική έρευνα. Από τα αποτελέσματα δημιουργήθηκε η χάρτα του αθλητικού τουρισμού. Στον χάρτη αυτό υπάρχουν κουκίδες όπου από κάτω αναγράφονται οι δράσεις. Αυτό θα συμβάλλει στην ανάπτυξη του τουρισμού της Δράμας ως προορισμό.

Λέξεις κλειδιά: τουρισμός, αθλητικός τουρισμός, Δράμα, χάρτα

**ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ
ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΥΕΛΙΚΤΗΣ ΖΩΝΗΣ: ΠΙΛΟΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΠΕΤΡΟΥΣΑΣ ΔΡΑΜΑΣ**

**DESIGN OF EDUCATIONAL TOURISM PROGRAMS IN THE FRAMEWORK OF FLEXIBLE ZONE
IN SCHOOL: PILOT APPLICATION AT THE PRIMARY SCHOOL OF PETROUSSA DRAMA**

ΝΤΟΜΠΡΙΚΗ, Ε.¹, ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ.¹, ΓΛΥΝΙΑ, Ε.², ΔΕΡΡΗ, Β.¹, ΗΛΙΑΔΟΥ, Β.¹

ΝΤΟΜΠΡΙΚΙ, Ε.¹, ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ.¹, ΓΛΙΝΙΑ, Ε.², ΔΕΡΡΙ, Β.¹, ΙΛΙΑΔΟΥ, Β.¹

¹ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ- ²ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

¹DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE- ²ARISTOTLE UNIVERSITY OF THESSALONIKI

Ο εκπαιδευτικός τουρισμός είναι η τουριστική δραστηριότητα που ασκείται από εκδρομείς ή ταξιδιώτες, οι οποίοι έχουν ως κύριο ή δευτερεύον κίνητρο την εκπαίδευση ή τη μάθηση. Συνδυάζει την εκπαίδευση με τον τουρισμό με τρόπο που προωθεί τη δια βίου μάθηση, υπόσχεται μια ευχάριστη μαθησιακή εμπειρία, ενώ παράλληλα δημιουργεί νέες γνώσεις, νέες δεξιότητες και μια αίσθηση εκτεταμένων οριζόντων στους μαθητές. Ο εκπαιδευτικός τουρισμός μπορεί να είναι ανεξάρτητος ή οργανωμένος σε ποικίλα περιβάλλοντα, τα οποία μπορεί να είναι φυσικά ή με ανθρώπινη παρέμβαση. Στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση οι εκπαιδευτικές εκδρομές αποτελούν αναγκαίο συμπλήρωμα της αγωγής των μαθητών, γιατί τους δίνουν τη δυνατότητα να έρθουν σε επαφή με τόπους που έχουν ιδιαίτερη μορφωτική – εκπαιδευτική αξία (πολιτιστική, αρχαιολογική, ιστορική, οικολογική), να γνωρίσουν τα επιτεύγματα του ανθρώπου μέσα στη μακροχρόνια πορεία του πολιτισμού και να καλλιεργήσουν την κοινωνικότητά τους. Για το σκοπό αυτό κρίνεται απαραίτητη η προηγούμενη ενημέρωση και παροχή πληροφοριών στους μαθητές και μαθήτριες σχετικά με τον τόπο τον οποίο πρόκειται να επισκεφτούν, ώστε να εξασφαλίζεται η απόκτηση πιο πλούσιων εμπειριών. Ο σχεδιασμός προγραμμάτων Εκπαιδευτικού Τουρισμού στην Α/βάθμια Εκπαίδευση μπορεί να πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο του μαθήματος της Ευέλικτης Ζώνης, όπου καλλιεργείται η συνεργατική και διαθεματική μάθηση και αναπτύσσεται η βιωματική δράση του μαθητή μέσα από σχέδια εργασίας. Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να αναδείξει ότι το μάθημα της ευέλικτης ζώνης, σε συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων, με τη χρήση καινοτόμων δράσεων, όπως νέες τεχνολογίες και επισκέψεις-δράσεις σε εκπαιδευτικές εκδρομές, συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα της μάθησης. Στην παρούσα εργασία συμμετέχουν δύο ίδιες τάξεις δημοτικών σχολείων της Δράμας, με θέμα την επίσκεψη στο Σπήλαιο του Αγγίτη. Το ένα σχολείο πραγματοποιεί πιλοτική εφαρμογή του προγράμματος, ενώ το άλλο λειτουργεί ως σχολείο ελέγχου.

Λέξεις κλειδιά: εκπαιδευτικός τουρισμός, εκπαιδευτικές εκδρομές, ευέλικτη ζώνη, καινοτόμες δράσεις

**ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΜΑΖΙΚΟΥ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΕΥΟΣΜΟΥ - ΚΟΡΔΕΛΙΟΥ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΩΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΑΥΤΩΝ**

**EVALUATION OF ORGANIZED SPORTS ACTIVITIES FOR THE GENERAL PUBLIC PROVIDED BY
THE MUNICIPALITY OF EVOSMOS- KORDELIO AND STRATEGIES FOR THEIR DEVELOPMENT**

ΚΑΖΑΣΗ, Μ., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ., ΜΠΑΛΑΣΚΑ, Π.

KAZASI, M., YFANTIDOU, G., BALASKA, P.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Στην Ελλάδα, η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού διοργανώνει τα προγράμματα «Άθλησης για Όλους», με στόχο την προάσπιση της υγείας. Τα προγράμματα αυτά καλούν όλους τους πολίτες να συμμετέχουν ελεύθερα σε κάθε αθλητική δραστηριότητα απολαμβάνοντας έτσι την χαρά της άθλησης, την ευεξία, την βελτίωση της φυσικής κατάστασης. Τα προγράμματα αυτά καλούν όλους τους πολίτες ανεξαρτήτως φύλου, ηλικίας και ικανότητας να συμμετέχουν ελεύθερα σε κάθε ομαδική αθλητική δραστηριότητα απολαμβάνοντας έτσι την χαρά της άθλησης και της δημιουργίας. Τα Δημοτικά Γυμναστήρια, δημιουργήθηκαν για να εξυπηρετούν τις ανάγκες των δημοτών. Λόγω της οικονομικής κατάστασης της χώρας μας, τα δημοτικά γυμναστήρια είναι μια σημαντική διέξοδος για τους πολίτες, καθώς με μικρή οικονομική συμμετοχή, προάγουν το «ευ ζην», την καλύτερη ποιότητας ζωής, την κοινωνικοποίηση των πολιτών και γενικά την καλή φυσική κατάσταση που όλοι οι άνθρωποι αναζητούν. Έρευνες των τελευταίων χρόνων στην διοίκηση των επιχειρήσεων έχουν υπογραμμίσει πως το κόστος προσέλκυσης νέων πελατών είναι εξαπλάσιο συγκριτικά με τις δαπάνες που αντιστοιχούν για την διατήρηση της υπάρχουσας πελατειακής βάσης (Rosenberg & Czerpial, 1984). Πολλές επιχειρήσεις στοχεύουν στην υψηλή ικανοποίηση, γιατί οι πελάτες που είναι απλώς ικανοποιημένοι συνεχίζουν να θεωρούν εύκολο το να στραφούν προς μια καλύτερη προσφορά, όταν προκύψει. Εκείνοι που είναι πάρα πολύ ικανοποιημένοι, είναι πολύ λιγότερο προετοιμασμένοι να στραφούν προς άλλη κατεύθυνση. Η υψηλή ικανοποίηση ή ο ενθουσιασμός δημιουργεί ένα συναισθητικό δέσιμο, και όχι απλώς μια προτίμηση που στηρίζεται στη λογική. Το αποτέλεσμα είναι η υψηλή αφοσίωση του πελάτη (Kotler, 2000). Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι να εξετάσει την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών των προγραμμάτων «Άθλησης για Όλους» στα Δημοτικά Γυμναστήρια του Δήμου Εύοσμου Κορδελιού. Στην παρούσα έρευνα έλαβαν μέρος 118 άτομα που συμμετείχαν στα προγράμματα “Άθλησης για Όλους” σε δημοτικούς χώρους άθλησης του Δήμου Εύοσμου Κορδελιού. Για την μέτρηση της ποιότητας υπηρεσιών χρησιμοποιήθηκε η τροποποιημένη κλίμακα του SERVQUAL των Alexandris, Zahariadis, Tsozbatzoudis, Grouios, (2004α), και το μοντέλο στρατηγικών διαπραγμάτευσης, (Jackson et al., 1993). Τα αποτελέσματα της έρευνας καταδεικνύουν τη σημαντικότητα της διερεύνησης της ποιότητας των υπηρεσιών σε δημοτικά αθλητικά κέντρα που παρέχουν τα προγράμματα Άθλησης για Όλους σε δημοτικούς χώρους άσκησης, διότι με αυτόν τον τρόπο δημιουργούνται στρατηγικές για αύξηση της προσήλωσης των πελατών στον οργανισμό και βελτίωση της συχνότητας συμμετοχής των πολιτών στα προγράμματα του Δήμου.

Λέξεις κλειδιά: ποιότητα υπηρεσιών, στρατηγικές ανάπτυξης, ικανοποίηση, άθληση για όλους, δημοτικά γυμναστήρια

**ΛΟΓΟΙ ΠΑΡΑΚΙΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΛΤΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ
ΑΘΛΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΖΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΕΥΟΣΜΟΥ -
ΚΟΡΔΕΛΙΟΥ**

**FACTORS ENCOURAGING AND DISCOURAGING PARTICIPATION IN ORGANIZED SPORTS
ACTIVITIES PROVIDED BY THE MUNICIPALITY OF EVOSMOS - KORDELIO**

ΚΑΖΑΣΗ, Μ., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ., ΜΠΑΛΑΣΚΑ, Π.

KAZASI, M., YFANTIDOU, G., BALASKA, P.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Ο μαζικός αθλητισμός είναι ένας θεσμός που μέσω της οργάνωσης αθλητικών προγραμμάτων και εκδηλώσεων, έχει ως στόχο τη μαζική συμμετοχή των πολιτών, ώστε αυτοί να βελτιώσουν και να αναπτύξουν τις σωματικές και ψυχικές ικανότητες τους (Μανέας, 2013). Για να είναι αποτελεσματικά, τα προγράμματα αυτά πρέπει να καλύπτουν τις ανάγκες των δημοτών, να ανανεώνονται και να εμπλουτίζονται συνεχώς. Ο σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να εξετάσει τους λόγους παρακίνησης για συμμετοχή των αθλουμένων σε προγράμματα μαζικού αθλητισμού του Δήμου Εύοσμου Κορδελιού που υλοποιούνται σε δημοτικούς χώρους άθλησης, καθώς και τους παράγοντες που αναστέλλουν την συμμετοχή στα προγράμματα αυτά. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 118 (N=118) ενήλικοι αθλούμενοι που συμμετείχαν σε προγράμματα aerobic, pilates, γιόγκα, Zumba, ορθοσωμική, τένις, trx, παραδοσιακούς χορούς, fitness του Δήμου Εύοσμου Κορδελιού, που πραγματοποιούνται σε δημοτικούς χώρους άθλησης. Στην έρευνα για τα εμπόδια συμμετοχής χρησιμοποιήθηκε η θεωρία των Ανασταλτικών Παραγόντων (Crawford, Jackson, & Godbey, 1991) ως προς την συμμετοχή σε δραστηριότητες αθλητικής αναψυχής έχει εφαρμοστεί και τεκμηριωθεί στην διεθνή βιβλιογραφία (Alexandris & Carroll, 1997). Το ερωτηματολόγιο των Υφαντίδου & Μπαλάσκα (2019) περιελάμβανε 29 ερωτήσεις που αφορούν τρεις κατηγορίες ανασταλτικών παραγόντων (ενδοπροσωπικοί, διαπροσωπικοί και δομικοί) και 28 ερωτήσεις για παρακίνηση για άσκηση. Οι απαντήσεις σημειώνονται σε 7-βάθμια κλίμακα τύπου Likert (1 = καθόλου σημαντικός έως 7 = πολύ σημαντικός) . Έγινε έλεγχος αξιοπιστίας και εγκυρότητας και ήταν αρκετά υψηλός. Τα αποτελέσματα από τις αναλύσεις των διαστάσεων των ανασταλτικών παραγόντων έδειξαν ότι ο πιο σημαντικός παράγοντες για την συμμετοχή των αθλουμένων στα προγράμματα άθλησης είναι ο χρόνος , με δεύτερο παράγοντα αυτόν της παρακίνησης. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα οι συμμετέχοντες για την ενίσχυση της παρακίνησης , χρησιμοποιούν την αύξηση γνώσεων, τις εξωτερικές ανταμοιβές και την αυτοϊκανοποίηση. Βάση των αποτελεσμάτων προτείνονται μια σειρά από πρακτικές για παρακίνηση των αθλουμένων όπως, η ευελιξία στις ώρες των προγραμμάτων, η αύξηση των ωρών λειτουργίας των χώρων άθλησης και η ενημέρωση ως προς τα οφέλη της άσκησης.

Λέξεις κλειδιά: παρακίνηση, συμμετοχή, ανασταλτικοί παράγοντες, μαζικός αθλητισμός, δημοτικοί χώροι άθλησης

1^ο Επιστημονικό Συνέδριο
Δραστηριότητες αναψυχής και χορευτικές πρακτικές
- Ο χορός στην Ελλάδα και η προοπτική του - Αθλητικός τουρισμός

6 & 7 Μαρτίου 2020
Κομοτηνή

Επιμέλεια Έκδοσης: Γουλιμάρης Δημήτρης, Αναπληρωτής Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.
σε συνεργασία με: Νάνη Σεμίνα & Δρ. Μπούνα Ανδρομάχη